

மலலைக்

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

விலை:

ரூ. 2-50

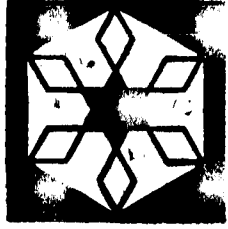

ஜூலை

1984

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

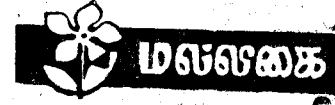
உங்கள் முன்னேற்றம்
எங்கள் முன்னேற்றம்
நாட்டின் முன்னேற்றம்

மேர்ச்சன்ட் பிஸினஸ்
லிமிட்டெட்

4, மேல்மாடி, மொடல் மார்க்கட்,
யாழ்ப்பாணம்
த. பெ. 63.

☎ 24183

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினை கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறழ்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

181

ஜூலை — 1984

மத்தொன்முதாவது ஆண்டு

மனந் திறந்து பேசுகின்றோம்

இம் மாத ஜூலை இதழ் சற்று நாட்கள் பீந்தித்தான் வெளி வருகின்றது. இது வேண்டுமென்றே ஏற்பட்ட கணக்கமல்ல. அடுத்தடுத்து இரண்டு தடவைகள் தமிழகம் போய்வர வேண்டிய அவசிய தேவை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால் இந்த இதழ் வெளி வரச் சிறிது கால தாமதம் ஏற்பட்டு விட்டது.

இப் பிரயாணங்கள் ஏதோ பொழுது போக்குக்காகச் செய்யப் பட்டவையல்ல. மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும். இருபதாவது ஆண்டு மலரை வெகு சிறப்பாக வெளிக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினாலேயும்தான் இந்தப் பயணங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன என்பதை நண்பர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். சும்மா மல்லிகை அலுவலகத்திற்குள்ளே இருந்து கொண்டு, தபாலில் வருகின்ற கதை, கவிதை, கட்டுரைகளைப் படித்துத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, வந்து போகின்ற இலக்கிய நண்பர்களுடன் இலக்கியச் சம்பாஷணைகளைச் செய்து கொண்டு இருந்தால் மாதிரம் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகையை வளர்த்தெடுத்துவிட முடியாது.

சொல்லப் போனால் நாம் இப்படி அடிக்கடி பிரயாணம் செய்து வருவதே வாசகர்களுக்காகத்தான். இது சிலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். ஆழ்ந்து யோசித்தால் இதன் அர்த்தம் புரியும்.

மல்லிகை ரஸிகர்கள் தரமான சுவைஞர்கள். அவர்களுக்குப் பல புதிய புதிய தகவல்கள் தேவைப்படுகின்றன. அதற்காகவே நாம் அந்தப் புதிய தகவல்களைத் தேடி அடிக்கடி போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

கடல் கடந்து போய்ப் பார்க்கும் பொழுதுதான் மல்லிகைச் சஞ்சிகைக்கு இருக்கும் பெருமதிப்பும் அதன் தாக்கமும் தெரிகின்றன. முக்கியமான இலக்கிய ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட கருத்தரங்குகளில் மல்லிகையின் பெயர் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இது மல்லிகையைத் தமது ஆத்மக் கருத்து வெளியீட்டுத்களமாக நினைத்து எழுதிவரும் சகல படைப்பாளிகளுக்கும் கிடைக்கும் கௌரவமாகவே நாம் கருதி வருகின்றோம்.

இருபதாவது ஆண்டு மலர் தயாராகி வருகின்றது. தமிழகந் திலிருந்து பல இலக்கிய நண்பர்கள் கட்டுரை, கவிதை தத்து உதவியுள்ளனர். வந்துள்ள தமிழக எழுத்தாளர்களின் விஷய தானங்களைப் பார்க்கும் போது எமக்கு ஒரு பிரச்சினை தோன்றி யுள்ளது. எல்லாவற்றையும் பிரசுரித்தால் மலர் தமிழக மலராக வந்து விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு எம்மை அலைக்கழிக்கின்றது. எனவே தேர்ந்தெடுத்தவைகளைத்தான் பிரசுரிக்க எண்ணியுள்ளோம்.

மலரின் விலை ரூபா 5. ஒவ்வொரு மலரும் விற்று முடிந்த பின்னர் எமக்குக் கடிதங்கள் வரைவார்கள் ரவிகர்கள், மலர் தேவையென்று. அதனால் அவர்களின் தேவையை எம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடிவதில்லை. இந்தத் தடவை தேவையானவர்கள் முன் கூட்டியே மலர் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

நன்றி கூறுகின்றோம்

எங்கள் செல்வன்

செல்வன் மகேந்திரன் அவர்களுக்கும்

செல்வி தேவிகா அவர்களுக்கும்

9-7-84 சென்னையில் நடைபெற்ற திருமண விழாவின் போது நேரில் வருகை தந்த அன்பர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக் கும். வாழ்த்து மடல் அனுப்பிய சகல இலங்கை நண்பர்களுக்கும் குறிப்பாக சுழத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் எமது அன்பு கலந்த நன்றியை மல்லிகை மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

எம். ரங்கநாதன் குடும்பத்தினர்

569, 3வது மெயின் ரோடு

இந்திரா நகர்,

சென்னை — 30.

தேசிய சிறுபான்மை இனப் பிரச்சினை

தீர்வுக்கு ஒரு மார்க்கமுண்டு

தமிழ் மக்களினது நியாயபூர்வமான அபிலாசைகள் இன்று முழு நாட்டிலும் பல பிரதேசங்களில் கட்டடம் கட்டமாகவேன்ற லும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சில அறிகுறிகள் தென் பட்டு வருவதையிட்டு நாம் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த கலவான பாரா ளுமன்றப் பிரதிநிதியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவ ருமான தோழர் சரத் முத்தேட்டுவகம் தமிழ் மக்களினுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொண்டு தனிக் குரல் கொடுத்து வைத்தார். 'பிரதேச சுயாட்சியின் மூலம் தமிழ் மக்களினுடைய பல நியாயபூர்வமான கோரிக்கைகளுக்கு அரசியல் தீர்வொன்றைக் காணலாம்!' என அவர் சொல்லி வைத் தார். 'தேசிய சிறுபான்மை இனங்களினுடைய சகல பிரச்சினைகளுக் கும் பூரண தீர்வு ஒரு சோஷலிச சமூக அமைப்பில்தான் சாத்தியப் படும்! என விளக்கம் தந்த அவர், 'இருந்தும் தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் அநாதை நிலை, பாதுகாப்பு, பயம், பீதி, விரக்தி போன்ற நிலைகளில் நின்று முழுத் தமிழினமும் விடுபட பிரதேச சுயாட்சி தற்போதைக்குச் சிறந்த அரசியல் பரிகாரமாகும்' என வும் குளுரைத்தார்.

நியாய மனம் கொண்ட, ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் மிக்க, நல்லெண்ண அபிமானப் படைத்த முற்போக்குச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மக்களினது நியாய பூர்வமான பல பிரச்சினை களுக்குச் சரியான அரசியல் தீர்வொன்று கிடைக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இன்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து வருவ தைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இந்தப் புரிந்து கொள்ளத் தக்க மன மாறுதல் நல்ல அம்சம் மாத்திரமல்ல, வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய ஆரோக்கியமான கருத்து வடிவமுமாகும்.

சமீபத்தில் சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா கண்டியில் நான்கு இடதுசாரிக் கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணிப் பிரசாரக் கூட்டத்திலும் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தெளிவாக வைத்திருக்கின்றார். அந்நிய வெள் ளைக்காரன் காலத்திலேயே தேசிய சுதந்திரத்திற்காகவும், முழு

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் குறிப்பாகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகவும் போராட்டி, அதனால் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிர்ப்புக்கு உள்ளாகிச் சிறை சென்று, தியாகங்கள் பல புரிந்த ஓர் இயக்கத்தின் தலைவர் அவர். இன்றைய துளத் தலைமுறையினருக்கு இந்தத் தியாகப் பரம்பரையின் தகவல்களே தெரியாமல் இருக்கலாம். அப்படியான பாரம்பரியம் மிக்கவர் கொல்வின் அவர்கள்.

அவர் கண்டிக் கூட்டத்தில் பகிரங்கமாகவே கூறியது தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலே வந்துள்ளது. இராணுவ பலத்தால் எந்த ஒரு இனத்தினதும் சுதந்திரப் போராட்டங்களையும் அடக்கிவிட முடியாது. அதன் மூலம் தேசிய ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்த இயலாது. ஒவ்வொரு பிரதேச மக்களினதும் பாரம்பரிய கலாசாரங்களையும், பண்பாட்டினையும், மொழியையும் பாதுகாப்பதன் மூலமும் பெரும்பான்மையோருக்குள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் சிறுபான்மை மக்களும் சமத்துவமாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் பிரதேச சுயாட்சி வழங்குவதன் மூலம் மட்டுமே நாட்டில் ஒருமைப்பாட்டையும் ஒற்றுமையையும் நிலைநாட்ட முடியும். இதை நாம் அன்றும் இன்றும் என்றும் வற்புறுத்துகின்றோம்.

கண்டியம் சிங்களவர்களினதும் கரையோரச் சிங்களவர்களினதும் பண்பாடு, பாரம்பரியம், பழக்க வழக்கம், கலாசாரம் எல்லாமே வித்தியாசமானவை. இது போலவே வடக்கு, கிழக்கு மக்களினதும் சமூக அமைப்பாகும். எனவே பிரதேச ரீதியிலான சுயாட்சி உரிமைகள் வழங்கினால் நாட்டின் ஒருமைப்பாடு உயருமென்றிருக்கின்றது!

இதே கூட்டத்தில் இப்படியான கருத்துக்களை ஆதரித்துத் தோழர் பீட்டர் கெனமன், விஜயகுமார சணதுங்க போன்றோரும் பேசியுள்ளனர்.

•நியாயத்தை நியாய உணர்வுடன் சிந்திக்கப் பழக்கப்பட்ட சிங்களத் தலைவர்கள் பலர், தமிழ் மக்களினுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளில் உள்ள ஜனநாயகத் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டதுடன் மாத்திரம் நில்லாது, அதைச் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலேயே தைரியமாக மேடையேறிச் சொல்லவும் முன் வந்திருப்பது ஒரு அரசியல் வளர்ச்சித் தீர்வுக்கு நல்ல அறிகுறியாகும்.

நாட்டில் வாழும் சகல இனப் பகுதி மக்களும் மன நிம்மதியுடன் வாழ, பிரயாணம் செய்ய, தமது சுருமங்களை ஆற்ற ஒரு சமாதானமான சூழ்நிலை கட்டாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒரு வழியாகத்தான் ஜனநாயக உள்ளம் படைத்த நியாய நெஞ்சு கொண்ட, தேசியப் போராட்டப் பாரம்பரியத்தில் புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட இடதுசாரித் தலைவர்களின் கருத்துக்கள் உள்ளன. இதை மனதில் கொண்டு அரசாங்கம் நியாயத் தீர்வொன்றைக் காண முயல் வேண்டும்.

பரஸ்பரம் இளங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வை வளர்ப்பதற்கும் நாட்டைச் சுபீட்சப் பாதையில் கொண்டு செல்வதற்கும் மேற்படி தலைவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்

காலம் கடத்துவது சரியான இராஜதந்திர மாரிக்கமல்ல; ●

அடைப்படி

பாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் ஆரம்ப கால உறுப்பினர். இலக்கிய இயக்கங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி உழைப்பவர்.

பழுவதற்குத் தனித் தன்மை வாய்ந்த பண்பாளர். சிறந்த நடிப்புக் கலை கைவரப் பெற்றவர்.

கவிஞர் மட்டுமல்ல. தான் யாத்த கவிதைகளை இவரே மேடைகளில் பாடக் கேட்பது ஒரு சுகமான அநுபவம்.

தகைமை வாய்ந்த இக் கவிஞரை மல்லிகை கௌரவிப்பதில் பெருமைப்படுகின்றது.

— ஆசிரியர்

தனித்துவம் மிக்கவர்—

இனிய கவிதைகள் இசையோடு பாடுபவர்.

— பாழ்வாணன்

இனிய கவிதைகளை இசையோடு பாடி, மக்களின் மனதைக் கவருகின்றனென்றால் அவனது உள்ளம் தூய்மையானது. பண்பானது என்பதை மறுக்க முடியாது என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்பவர் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை.

அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர், மரபு வழிக் கவிஞர்களுள் தலைசிறந்த வராகத் திகழ்கின்றார்.

சுழத்து இலக்கிய — நாடக உலகில் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை தனித்துவம் பெற்றவர். சலசலப்பெதுவுமின்றி, அமைதியாக இலக்கியப் பணி புரிந்து வரும் சிலருள் இவரும் ஒருவர். கவிதைத் துறையில் பலராலும் வியக்கப் பெறும் அரிய புலமையைப் பெற்றுள்ளவர், இவர். கூடவே நடிப்பு, நாடக நெறியாள்கை, ஒப்பனை போன்ற

நாடகத் துறை நுணுக்கங்களிலும் சிறந்த பயிற்சியும் திறனும் மிக்கவர்.

பல நாடகங்களில் நடிக்க ராக — தனது தனித்துவ முத்திரைவைப் பதித்த இவர், மக்கள் பலராலும் விரும்பி இரசிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் பலவிற்கும் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். 'அடங்காப்பிடாரி', 'அரிச்சந்திரா', 'கி. பி. 2000' போன்ற நாடகங்களில் இடம் பெற்ற பல பாடல்கள் இவரின் கவித்துவத்திற்கு மெருகூட்டுவன.

விளையும் பயிரை முளையிலேயே இன்ன காண முடியும் என்பது கவிஞர் ஐயாத்துரைக்கும் பொருந்தும். தனது ஆரவது வயதிலேயே சிந்து நாடகமான 'காத்தவாரயனில்' சின்னக் காத்தானாக நடித்து அனை

வரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றவர்.

அன்று தொடங்கிய அவரது நாடகப் பிரவேசம் இன்றுவரை நாட்டுக் கூத்து, இதிகாச — சமூக — நகைச்சுவை நாடகங்கள் என்று பலதரப்பட்ட பாலை வழியாக தொடர்ந்து தொடர்கிறது.

அண்மையில் மணிவிழாக் கண்ட நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்துவின் வசந்தகான நாடக சபையினால் நடாத்தப்பட்ட அரிச்சந்திரா, மயான காண்டம் போன்ற நாடகங்களிலும் கவிஞர் தனது கலைத்திறனைக் காட்டியுள்ளார்.

1964 ஆம் ஆண்டு சுண்டிக் குளி யாழ். நாடக கலாமன்றத் தலைவராக இருந்ததுடன் அம் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும், சக நாடகக் கலைஞர்களின் கலையுலக முன்னேற்றத்திற்காகவும் பின்னணியாக இருந்தது மட்டுமல்ல, தூண்டுதலாகவும் நின்று தனது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்.

ஈழத்து நாடக வுலகில் தன்னை இறுக்கமாகப் பிணைத்துக் கொண்டிருந்த நாடகக் கலைஞர் ஐயாத்துரைக்குள் கவிஞர் ஐயாத்துரை என்ற பிறவிக் கவிஞரும் ஒளிந்திருந்தார் என்பதை இனங்காட்டிய பெருமை யாழ். இலக்கிய வட்டத்தையே சாரும்.

1965 இல் புதிய தலைமுறையினரைக் கொண்ட 'கவிதை அரங்கம்' ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்யும் பொறுப்பினை அப்போது யாழ். இலக்கிய வட்டத் தலைவராகவிருந்த இரகிகமணி கனக செந்திரநாதன் ஏற்றிருந்தார்.

காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை, வி. கந்தவனம், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, வே. ஐயாத்துரை, விஜயேந்திரன் ஆகியோர் துறை.

ரைக் கொண்ட கவிதையரங்கத்தில் பங்கு பற்றினார்கள். அன்றைய கவிதை அரங்கில் துடிப்புடன் தனது சக்தியின் கனதியை கவி ஈரிகளினால் நிரூபித்தவர் கவிஞர் ஐயாத்துரை.

இரகிகமணி கனக செந்திரநாதன் இவரது 'வெள்ளைக் கமலம்' கவிதைத் தொகுதிக்கு அளித்த முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

'வெறும் பயிற்சியாலும், உழைப்பாலும், திறமையாலும் மட்டும் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியர்கள் உருவாகி விடுவதில்லை. இறைவனின் தனிப்பங்கு கருணையினால் சிலருக்குப் படைப்பாற்றல் கிடைக்கிறதென நம்புகின்றேன். படித்தவர்களும், பட்டம் பெற்றவர்களும் ஒரு சிலர் எழுதுகிறார். இவை எதுவுமே இல்லாதவர்கள் சிலர் முன்யும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் எழுதி வருகிறார்கள். சிறந்த படைப்பிலக்கியங்களைத் தேர்ந்து விப்பவர்களை இறைவனின் செல்லப்பிள்ளைகள் என்று எனக்கு நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அவர்களைச் சமூகாயம் போற்றிப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்' டாக்டர் மு. வ. வின் இந்த வசனங்களை வாசிக்கும் போது நான் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரையை நினைக்கிறேன். இவை அவர் வாழ்க்கைக்குச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. ஆம். இந்தக் கவிஞர் கடவுளின் செல்லப்பிள்ளை. கலைமகளின் கடைக்கண் பெற்ற பிள்ளை. யாழ்ப்பாணத்து அரியாலையில் கலைமகனாகக் கெனக் கோயில் ஒன்றை அமைத்து அவனையே சதா தியானித்து, வெள்ளியால் அங்கி அணிவித்து அபளிற்றி நபனில்லை என வாழ்பவர் கவிஞர் ஐயாத்துரை.

கவியாக்கத்தின் போது தனது கவிதைகளை இசையோடு நகைச்சுவை இழையோடப் பாடி மக்களை ஈர்க்கும் சக்தி ஐயாத்துரைக்குண்டு.

இவரது கவித்திறன், பல கவிதைப் போட்டிகளில் இவருக்குப் பல பரிசுகளை ஈட்டிக் கொடுத்தது.

இலங்கை அரசினரால், மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி அகில இலங்கை ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றதோடு, அதற்கான பரிசை, ஸ்ரீமதி விஜயலட்சுமி பண்டிட் அவர்களிடமிருந்து பெற்ற பெருமையும் பெற்றவர்.

சர்வதேச கூட்டுறவு தினங்கையொட்டி வடமாகாண ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை நடாத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் தொடர்ச்சியாக 1969, 70, 71 ஆகிய மூன்றாண்டுகள் முதல் பரிசு பெற்றுச் சாதனை புரிந்தவர் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை.

யாழ். தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கடமை யாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ள இவர், இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவி யரங்குகளில் பங்கு பற்றி மக்களின் இதயத்தில் இடம் பெற்றவர்.

ஜூன் மாதம் 23 ந்திகதி சனிக்கிழமை அரியாலு ஸ்ரீ கலமகள் சனசமூக நிலையத்தினர் இவரது கலை இலக்கியச் சேவையைப் பாராட்டி விழாவெடுத்த கௌரவித்தனர்.

அவ்வையத்தையெட்டி வெளியிட்ட விழா மலரில், பிரபல எழுத்தாளரும், மல்லிகை ஆசிரியருமான டொமினிக் ஜீவா கவிஞரைப் பற்றி 'பலர் கவிதை எழுதுவார்கள். வாசித்து ரசிக்

கலாம். இன்னும் சிலர் புதுக் கவிதை புனைவார்கள் அதன் ஆழத்திலும் கருத்துச் செறிவிலும் மனதைப் பறிகொடுக்கலாம். ஆனால் ஐயாத்துரைக் கவிஞரின் ஆக்கங்களை அவரைக் கொண்டே மேடைகளில் பாடக் கேட்க வேண்டும். அதை ரசிப்பதே தனிப் பெரும் சுகமாகும்' எனவும், பிரபல நாவலாசிரியரான கே. டானியல் 'கவிஞர் ஐயாத்துரை அவர்கள் கவிதை உலகில் நிரந்தரமாகத் தனது காலடியைப் பதிப்பித்துக் கொண்டார். 'மரபுக் கவிதை' என்ற உருவ அமைப்பின் வழிநின்று பழைய மரபு முறைக்குள்ளாகவே அன்றாட சராசரி மனிதனின் அபிலாசைகளின் தேவைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதைச் சாதித்துக் காட்டியவர்' எனப் புகழாரம் சூட்டுகிறார்.

கிளிநொச்சி உதவி அரசாங்க அதிபரும், பிரபல எழுத்தாளருமான செங்கை ஆழியான் கவிஞரைப் பற்றி எழுதுகையில் 'கவிஞர் ஐயாத்துரை பழமையைப் பேணி, புதுமையை வரவேற்பவர். அவருடைய கவிதைகள் மரபு முறைக் கவிதைகள். ஆனால் புதுமையான கருப் பொருட்களையும் கொண்டவை. இலக்கணம் மீறிய கவிதைகளை அவர் யாக்கவில்லை. இலக்கியமாகும் கவிதைகளையே அவர் ஆற்றி வருகிறார்' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இரகிகமணி கனக செந்திரநாதன் கூறியது போல கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை யாழ். இலக்கிய வட்டம் கண்டெடுத்த முத்து.

அரியாலையூர் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை இன்னும் பல்லாண்டு எம்முடன் வாழ்ந்து கலைப் பணி புரிய வேண்டும்.

தாஜ்மகால்

— பரிணாமன்

மலையைக் குடைந்தெடுத்து
தந்தம் கடைந்தெடுத்து
யமுனைக் கரைசமைந்த
பேரழகே.....
நிலவில் பிறைமுடித்து
மும்பாஜ் குழல்முடித்து
நிலத்தில் உறைந்துவிட்ட
ஓரழகே...

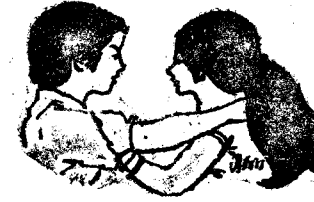
பெண்ணை அடிகளில்
தன்னைப் பறிகொடுத்து
பின்னிய மொகலாயத் தேனடையோ?
மண்ணில் வழிந்துவிட்ட
வண்ண வானவில்லை
மறுபடி எழுதுதல் தான் எளிதோ?

காதல் உலகில் ஒரு
போதை எனநின்று
கண்டேன் தாஜ்மகால் அற்புதத்தை!
சீதை இதழமுதை
ராமன் பருகுதற்குச்
சிலையை வளைத்தகதை கற்பனையை!

கனிந்த பனியிரவும்
கனலும் பகற்பொழுதும்
துணிந்து சல்லாத்துணி மறந்த பெண்ணே
காற்று மழையினிலும்
மாற்றுக் குறையாது
நேற்றுப் போலின்றும் பிறந்தகண்ணே!

தங்கள் உழைப்பை
உலகெங்கும் மொழிபுகல
தந்தேழும் தாஜெனும் பேரினிலே
எங்கள் நிலம் விளைந்த
யமுனைப் புதையலிது
என்றும் நிலைத்திருக்கும் பாரினிலே.

நிஜமான

சுகங்கள்

சந்திரா தியாகராஜா

‘பளார்.....’ அந்த அறை
அவள் கன்னத்தில் விழுந்த பின்
னர் வீட்டில் நீண்ட நேரம்
நிசப்தம்!

‘நீங்கள்... என்னைப் புரிஞ்சு
கொள்ளாமல், ஏன் என்னைக்
கல்யாணம் பண்ண ஆசைப்பட்ட
னீங்கள்?’ அவள் ஒரு வித
ஆற்றமையால் குமுறினாள்.

‘அது தாண்டி நான் செய்த
தப்பு. உன்னை அமைதியான
அழகைப் பார்த்து, உன்னை
உள்ளமும் அழகாயிருக்குமெண்டு
நினைச்சேன். ஆனால்..... அதிலே
இருந்த அசிகங்களை இப்ப
தாண்டி என்னால் புரிய முடியுது.
நான் ஏமாந்திட்டேன்’

‘போதும், நிப்பாட்டுங்கோ’
ஜானி தன் காதுகளைப் பொத்
தியவாறே கண்ணீரில் வெடித்
தாள். ஜனகன் அவளையே
முறைத்துப் பார்த்தபடி நின்
றிருந்தான்.

‘நான்..... எனக்குத் தாலி
முடிச்சவனிட்டை எதையுமே
மறைக்கக் கூடாதுதண்டு எல்
லாத்தையும் சொல்லி வைச்
சேனே.....! எனக்கு வேணும்;
என்னை மனசைப் போலவே
உங்களுக்கும் வெள்ளை மனசு
எண்டு நினைச்சுனா... நான்
ஏமாந்திட்டேன். படாத பாடு

பட்டு உங்களை என்னை புருஷ
னாய் ஏற்றுக் கொண்ட எனக்கு,
இதுவும் வேணும், இன்னமும்
வேணும்!’ அவள் மேசையில்
முகம் புதைத்து விம்மி விம்மி
அழுதாள்.

‘அழடி; நல்லா அழு; ஏதோ
எல்லாத்தையும் மனம் விட்டுச்
சொன்ன மாதிரி நடிக்கிறியே!
நீ... வசந்தோட ஒண்டாப்
படிச்சதையும், ஒரு நாள் அவன்
உன்னட்டை வந்து உன்னை விரும்
பிறதாகக் கூறிய போது ‘நான்
உங்களை ஒரு சகோதரன் மாதிரி
ரித்தான் நினைச்சுப் பழகினேன்’
எண்டு நீ சொன்னதையும் அதற்
குப் பிறகு நீங்கள் ஒரு அண்
னை தங்கை மாதிரித்தான் பழ
கினீங்கள். எண்டதையும் சொன்
னாய். அத்தோடை அந்தக்
கதையே முடிஞ்சு மாதிரிப்
பேசா.....மல் இருந்திட்டாய்.
ஆனால், நீ அவனோட சேர்ந்து
ஊர் ஊராய் சுத்தினதையும்,
‘கூல் பார்’க்குப் போய் ஐஸ்
கிரீம் சாப்பிட்டதையும், சினி
மாப் பார்த்ததையும் சொல்லவே
இல்லையே! ஆனால், நீ சொல்
லாமல் இருக்கவாம்; என்னை
சினேகிதர்கள் எனக்குச் சொல்
லாமல் இருக்கமாட்டினம். அவங்
கள்தான் எல்லாத்தையும் சொல்
லிப் போட்டாங்களே!’ — கண்
களில் கனல் தெறிக்க, ஆவேச

மும் நக்கலும் வார்த்தைகளில் தொனிக்க, பற்களால் உதடுகளை அழுத்தியவாறே ஜனகன் அவளைப் பார்த்தான்.

‘நோ... நோ... நான் அவ ரேயட ஊர் ஊராய் சுத்தயில்லை. எங்கட வகுப்பிலே உள்ள அத் தனை பேரும் சுற்றுலா போன போது எல்லோருமாய் சேர்ந்து தான் சுத்தினோம்; எல்லோரு மாய் சேர்ந்துதான் ‘ஐஸ்கிரீம்’ சாப்பிட்டோம். சினிமாக்கூட எல்லே ரமாய் சேர்ந்துதான் பார்த்தோம். உங்களுக்கு உங் கட மனைவி சொல்லுறதைவிட, உங்கட சினேகிதர்கள் சொல்லு றதுதான் பெரிசாப் போச்சு தெண்டால், நீங்கள் அவங்க ளையே கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு, அவங்கள் சொல்லுற தையே கேட்டுக் கொண்டு சந் தோசமாய் இருங்கோ’ அவள் உள்ளம் வெதும்ப, வார்த்தை களில் பொருமினாள்.

‘ஜானி, என்றை சினேகிதர் கள் இல்லாததைச் சொல்ல மாட்டாங்கள். நீ தப்புச் செய்திருந்தால் அதை என்னட்டைச் சொல்லியிருக்கலாம். மனம் திருந்தின எவரையும் நான் மன் னிப்பேன் என்கிறது உனக்குத் தெரியுந்தானே. ஆனால்... நீ செய்த தவறை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டியாமே?’

‘கடவுளே! நான் தவறு செய்தேனா?! இந்த ஒரு வருஷ மும் நான் உங்களுட வாழ்க் கை நடத்தினதை நினைச்சு நினைச்சு நான் எவ்வளவு சந்தோ சப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால்..... இப்பதான் அதை நினைச்சு வெட் கப்படுறேன். என்றை உள்ளத் தைப் புரிஞ்சு கொள்ளாத உங் களுட வாழ்க்கையும் வெறும் போலி வாழ்க்கை என்கிறது இப்பதான் எனக்குப் புரியுது. என்றை தூய்மையான மனசை

நீங்கள் புரிஞ்சு கொள்ளுற வரைக்கும் நான் உங்களுக்குப் பக்கத்திலே பர்ய விரிக்கப் போற தில்லை’

— அவள் கலங்கிய கண்களு டன் ஆவேசமாகப் பொரித்து தள்ளிவிட்டு அறைக்குள் மறைந் தாள்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. ஆனால் அவர்களின் உள்ளங்கள் மட்டும் ஒன்றுபடவில்லை. அவள் அன்று கண்ணீருடன் கூறிய அந்த வார்த்தைகளில் தெரிந்த உறுதி தான் அவளை என்னவோ செய் தன. ‘நான் அவசரப்பட்டு விட் டேனோ?’ என்ற பயம் அவனுள் எழுந்தாலும், ‘என் மனைவி ஒரு உத்தமி’ என்று நினைக்கும் பொழுது அவன் எவ்வளவு திருப் திப்படுகிறான். ஆனால் ‘அவள் உத்தமி’ என்று மனம் கூறிய லும் அவள் முன்பு கூறிய அவ ளது பாடசாலை வாழ்க்கையை நினைத்தப் பார்த்தால் ஏதோ ஒன்று அவளின் அடிமனசில் உர சாமலும் இல்லை.

‘இவள் சொல்வதை நம்ப லாமா?’ என்பது அவனுக்குக் கேள்விக்குறியாகவே இருந்தது.

2

‘ஜானி..... ஜானி.....’ வாசலில் அழைப்புக் குரல் கேட்டு வாசலுக்கு வந்த ஜானி ஆச்சரியத்தில் கண்கள் இமைக்க மறந்தாள்.

‘வித்யா! நீயா? உன்னை வாடி? உன்னைப் பார்த்தே எவ் வளவு காலமா?’ ஜானி மகிழ்ச்சி பொங்க அவளை வரவேற்றாள்.

‘ஜானி, நான் உனியா வர யில்லையடி; அவரும் வந்திருக் கிறார்’

‘அவர் எண்டால்.....?’ அவர்தாண்டி. எனக்கு..... அவரெண்டால் விளங்கேலையே?

‘ஓ.....! கல்யாணமே முடிஞ் சுதாடி; நீ எனக்குச் சொல்லவே இல்லையே!; அது சரி எங்க அவர்?’

‘அ..... உள்ளே வாங்க ளேன்’ வித்தியா தன் கணவனை அழைத்ததும், உள்ளே வந்தவ னைப் பார்த்த ஜானி அதிர்ந்து போனாள்.

‘வசந்த! நீங்களா? ரெண்டு பேருக்கும் எப்போ கல்யாணம் ஆச்சுது?’ ஜானி மெல்லத் தடு மாறினாள்.

‘ஜானி, எங்கட கல்யா ணத்தை அவசரமாய் முடிக்க வேண்டியதாலை யாருக்கு மே அறிவிக்க ஏலாமல் போச்சுதுடி. போனகிழமைதான் கல்யாணம் ஆச்சுது. உன்ரை கல்யாணத் துக்குக் கூட என்னுல வர ஏலா மல் போயிட்டிடுது. அதுதான் எப்படியாவது உன்னட்டை வர வேணுமெண்ட ஆசையிலே பந்த னங்கள்’ வித்யா கூறியதும் வசந்த் மன்னிப்புக் கேட்கும் தோற்றையில் மெல்லப் புன்ன கைத்தான்.

‘என்ரை பழைய சினேகிதி வித்யாவும், வசந்தும் தம்பதி களாய் வந்திருக்கினம்’ ஜானி அறை வாசலில் நின்றவாறே கூறிவிட்டு, ஜனகனை நிமிர்ந்து நோக்கிய பொழுது, அவனது வெறித்த பார்வை அவளை என் னவோ செய்தது.

அறைக்கு வெளியில் வந்த ஜனகனைப் பார்த்ததும் வித்யா விக்கித்துப் போனாள்.

‘நீ..... நீங்கள்.... ஜானி இவரா உன் ‘ஹஸ்பண்ட்?’ எதையோ கேட்க வந்த வித்யா, எதையோ கேட்டு முடித்தாள்.

ஜனகனுக்கு அவளை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம் வந்தது. ஜன கன் தன் ஞாபகத்தை உறுதிப் படுத்த முனைந்த பொழுது,

எதையோ நோட்டம் விட்டுக் கொண்டிருந்த வசந்த் இடை யில் புகுந்து,

‘அ..... ஹலோ, நீங்கள் தான் ஜானியின்ரை ‘ஹஸ்பண்டா?’ புன்னகையுடன் வினாவ ஜனகன் தன் சிந்தனைகளுக்கு அணை போட்டுவிட்டு புன்னகை சிந்தியதும் இருவரும் கைகுலுக் கிக் கொண்டார்கள்.

வெளி விருந்தாவிற்கு வந்த ஜனகனும் வசந்தும் தனியாக அமர்ந்து பலவற்றைப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

‘வசந்த், நீர் அதிர்ஷ்டக் காரன்தான்’ ஜனகன் கூறிய பொழுது, வசந்த் புரியாமல் தலைநிமிர்ந்தான்.

‘உமக்கு நல்ல அழகான மனைவி கிடைச்சிருக்கிறா’ ஜன கன் உதட்டுக்குள் சிரித்தவாறே உள்ளத்திற்குள் அவனிடமிருந்து எதையோ எதிர்பார்த்தான்.

‘அட! உம்மட மனைவியை விடவா?’ வசந்த் புன்னகை சிந் தியவாறே கூறிய பொழுது, ஜனகனின் உள்ளத்தில் சட்டென ஒரு சந்தேகப் பொறி கிளர்ந்து எழுந்தது.

‘ஏன்...?’ ஜனகன் விழிக்க, ‘உம்மட மனைவி பார்வைக்கு மட்டுமில்லை, உள்ளத்திலையும் அழகானவதான். நான் அவ ளோட படிச்சவன்தானே; ரொம்ப நல்லவ’

‘அதெப்படி உமக்குத் தெரியும்?’

‘ஜனகன், முந்தி நாங்கள் ஒண்டாப் படிச்ச காலத்திலே, ஜானி எல்லாரோடைய அன் பாப் பழகுவா. அதே மாதிரி என்னோடையும் அன்பாப் பழ கினா. அதை வைச்சுக் கொண்டு என்றை மனசுக்குள்ளே அவவைப் பற்றி நான் வித்தியாசமாய்

புரிஞ்சு கொண்டு, ஒரு நாள் அவ்விடம் 'என்னைக் கல்யாணம் பண்ணுவீங்களா' என்று கேட்டன். அதுக்கு அவ என்ன சொன்னு தெரியுமா? 'நான் எல்லாரோடையும் பழகிறமாதிரி உங்களோடையும் அன்பாத்தான் பழகினேன். ஆனால், யாரோடையும் ஆசை வைச்சுப் பழகினதில்லை. அதுக்கு நீங்களும் விதி விலக்கில்லை' என்று சொன்னு. நான் அப்படியே ஆடிப் போயிட்டன். அந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு அவ ஏதோ பெரிய மேதை மாதிரியான ஒரு 'இமேஜ்' என்னுள்ளே உருவாகிப் போச்சது. அதற்குப்பிறகு நான் அவவோட ஒரு சகோதரன் மாதிரித்தான் பழகுவேன்; இருந்தாலும் அவ மீது ஒரு தனி மரியாதை எனக்குண்டு. வசந்த் மனம் விட்டுப் பழையவற்றைக் கூறிய பொழுது ஜனகன் மனதிற்குள் பூரித்துப் போனான்.

சிறிது நேரத்தில் ஜானி தே நீர் தயாரிக்கிறாளா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக உள்ளே நுழைந்த ஜனகன், ஹோலுக்குள் தனியாக இருந்த வித்யாவைக் கண்டதும்,

'நீங்கள்..... உங்களை எங்கேயோ பார்த்த மாதிரி இருக்கு!' என்றவாறே நெற்றியைச் சுளித்தான்.

'ஜனகன், நீங்கள் என்னை கொழும்பிலே பார்த்திருப்பீர்கள். சின்ன வயசிலே நான் கொழும்பிலே படிச்சுக் கொண்டிருக்கேக்க நீங்கள் எங்கட விட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருந்த பிரேமா அக்கா வீட்டுக்கு அடிக்கடி வாறனங்கள் இல்லையா?'

'ஓஹோ, சரி... சரி... இப்ப தான் ஞாபகம் வந்துது' ஜனகன் அவளை அடையாளம் கண்டதும் புன்னகை சிந்தினான்.

'ஜனகன், நீங்கள் அந்தப் அக்காவை ஏமாத்திட்டீங்களா?' வித்யா அவசரமாக அதே நேரம் மிகவும் மெதுவாக வினாவிய பொழுது ஜனகன் திடுக்குற்றான்.

'என்னது?! நா... நான்..... பிரேமாவை ஏமாற்றினேனா?'

'என்ன ஜனகன்? அவவை நீங்கள் காதலித்தனங்கள் இல்லையா?'

'நோ..... நான் அவளைக் காதலித்தேனா? வித்யா, நீர் புரியாமல் கதைக்கிறீர். அந்தப் பிரேமா வீட்டிற்கு அவளின்ரை அண்ணாவைச் சந்திக்கப் போற னுன்தான்; அவளோடையும் கதைக்கிற னுன்தான். ஆனால், நான் அப்பிடிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தோட பழகவேயில்லை: சத்தியமாய் பழகவில்லை. பிரேமா அப்பிடி நினைத்துப் பழகினாளோ என்கிறது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் அப்பிடி நினைத்துப் பழகவேயில்லை. அப்பிடி நான் பழகியிருந்தால், ஒருநாளும் ஒரு பெண்ணை ஏமாற்ற மாட்டன்' ஜனகன் ஆவேசமாகக் கூறிய பொழுது,

'ஸ..... ஜனகன், சத்தம் போடாதையுங்கோ. ஜானிக்குத் தெரிஞ்சால் பிரச்சனையாகப் போயிடும். நான் கொழும்பிலே இருந்து இங்கை படிக்கவர ஆயத்தமான பொழுது, ஒருநாள் பிரேமா என்னட்டை வந்து நீங்கள் தன்னை ஏமாத்திட்டதாய் சொல்லி ரொம்பவும் வேதனைப்பட்டா. அதுதான் உங்களைக் கண்ட உடனே கேக்க வேணும் போலே இருந்தது' வித்யா கூறி முடித்து நிமிர்ந்த பொழுது, வாசலில் ஜானி நின்றிருந்தாள். திடுக்குற்ற வித்யா ஜானியின் புன்னகை சிந்தும் முகத்தைக் கண்டு மெல்ல அமைதியானாள்.

வித்யாவும் வசந்தும் அவர்களிடமிருந்து விடை பெற்றுக்

கொண்ட பின்னர் வீட்டில் நிசப்தம்! ஜனகனின் உள்ளத்தில் ஒருவித குற்ற உணர்வு தோன்றி அவனை அதட்டிக் கொண்டிருந்தது.

இரவுப் படுக்கைக்குச் சென்றவன் மேசையிலிருந்த தனது 'டயரி'யில் எதையோ எழுத ஆயத்தமாகிய பொழுது அந்தக் கடித உறை அவன் கண்களில் தட்டுப்பட்டது. சற்று யோசித்தவன், அதை எடுத்துப் பார்த்த பொழுது அதில் வித்தியாவின் முகவரி எழுதப்பட்டு, உறை ஓட்டப்பட்டிருந்தது. சற்று முற்றும் திருப்பிப் பார்த்தவன் ஏதோ ஒரு வித உந்துதலால் சட்டென்று அதை உடைத்துப் படித்தான்.

அன்புள்ள வித்யாவுக்கு!

உனது சில சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக நான் இதனை மிகவும் அவசரமாக எழுதுகிறேன். இன்று நீ என் வீட்டிற்கு வந்திருந்த சமயம் கொழும்பிலிருந்த பிரேமா அக்காவைப் பற்றி என் கணவருடன் நீ கதைத்தவற்றை நானும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

வித்யா, என் கணவர் எதையுமே என்னிடம் மறைத்ததில்லை, அவர் பிரேமா அக்காவுடன் தான் பழகியதைப் பற்றியும், அவ தன்னுடன், அளவுக்கு மீறிப் பழக முயற்சித்ததைப் பற்றியும் என்னிடம் கூறியிருந்தார். நீ எனக்குத் தெரிந்துவிட்டால் பிரச்சனை என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நான் அவரைப் பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். அப்படியான ஒரு எண்ணத்துடன் அவர் பழகியிருந்தால் நிச்சயமாக ஏமாற்றி இருக்கமாட்டார். அவரது மனசு வெள்ளை மனசு. அதனால்தான்

எந்தப் பொய்களையுமே தாங்க முடிவதில்லை. வித்யா, நீ அவரை கீழ்த்தரமானவர் என்று எண்ணி விடாதே; அவர் மிகவும் நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்.

மிகுதி பின்னர்: இயைத வாகித்தவுடன் கிழித்துவிடு.

அன்பு நன்பி ஜானி

ஜனகன் வாசித்து முடிந்து நிமிர்ந்த பொழுது, ஜானி பால் கிண்ணத்துடன் எதிரில் நின்றிருந்தாள். திடுக்குற்ற ஜனகன் எச்சிலே மென்று விழுங்கி, தத்தளித்த பொழுது அவனது கண்களில் கண்ணீர் கரைகட்டியது.

'ஜானி, நீ என்னைப் புரிந்து வைத்திருக்கிற விதமும், என் மீதுள்ள அபாரமான நம்பிக்கையும்; நான்தான் உன்னைப் புரிஞ்சு கொள்ளாமல் என்னென்னவோ எண்ணி, யாரோ சொன்னதை நம்பி.....' அவன் மனம் ஊமை யாக ஓலமிட, எதையுமே வாய் விட்டுக் கூறமுடியாமல் சட்டென்று அவளது கைகளைப் பற்றினான்.

'ஜானி, உன்ரை மனசை நான் புரிந்திட்டன். நான் கொடுத்து வைத்தவன் ஜானி' என்று குரல் தழுதழுக்கக் கூறியவனின் தலையை ஆதரவாகக் கோதிவிட்ட ஜானி,

'கணவனும் மனைவியும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு, ஒருவர் மேல் ஒருவர் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்தால்தான் எப்பவும் சந்தோசமாய் வாழலாம். அப்படிப்பட்ட உறவில்தான் உண்மையான சுகத்தை அனுபவிக்க முடியும்' என்றவாறே மனம் நிறைந்த புன்னகையை தன் இதழ்களில் தவழவிட்டாள். ஜானி;

குழுநிலை மேலாண்மை வாதமும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும்

அ: விந்தன்

சர்வதேசியம், தேசியம், இனம், சாதி, கிராமம் என சமூக நோக்கு குறுக்கமடைந்து, ஒரு சாதியைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமத்தினுள்ளும் மேலாதிக்க உணர்வு மீதுரப் பெற்றதனால் மக்கள் குழுக்களாகப் பிளவுபட்டு நிற்கின்றனர். அவ்வாறு குழுக்களாகப் பிளவு படும் உணர்வு நிலையே குழுநிலை மேலாண்மை வாதம் என இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது. சமூக இயக்க நெறியிலே, ஒவ்வொரு மனிதனும் அனுபவிக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமைகளைத் தானும் அனுபவிக்கவொட்டாது தொன்று தொட்டு ஒதுக்கப் பட்டு வந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூக மக்களே இங்கு ஒடுக்கப் பட்ட மக்களெனக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளனர்.

அண்மைக் காலமாக (1977ன் பின்னர்) ஒடுக்கப் பட்ட மக்கள் மத்தியிலே, குழு நிலைமேலாண்மை உணர்வுகள் முனைப்படைந்து நிற்பதையும், அதன் காரணமாக ஒரே சாதியையும் ஒரே கிராமத்தையும் சேர்ந்த மக்கள் தமக்குள் குழுக்களாகப் பிளவுண்டு சர்ச்சைகளில் ஈடுபட்டு வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. உயர் சமூக மக்கள் மத்தியிலே இத்தகைய குழுநிலை மேலாண்மை வாதம் தலைதாக்குவதில்லையென்பது இதன் அர்த்தமன்று. அவர்

கள் மத்தியிலும் இதன் தாக்கம் உண்டேயாயினும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலேயே அதன் முனைப்பு இன்று தீவிரமடைந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது! யாழ்ப்பாணத்திலே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வதிவிலை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குழுநிலை மேலாண்மை வாதத்தின் தாக்கத்தினை உணரக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான ஒரு தாக்கம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் உருவானதன் காரணங்களை இனங்காண்பதும், எதிர்காலத்திலே இவ்வாறான தாக்கங்களினின்றும் இவர்கள் தம்மை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான வழிவகைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதுமே இச் சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குழுநிலை மேலாண்மை வாதம் தலையெடுப்பதற்கான காரணங்கள்

1. இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை நிலை சற்று மேம்பாடடைந்து வருகின்றது. அவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கு, அவர்கள் வதியும் கிராமங்களிலே நிர்வகிக்கப்பட்டு நிறுவின சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் காரணமாகின்றன. சனசமூக நிலையங்கள், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், விளை

யாட்டுக் கழகங்கள், ஆலயங்கள் என்பன இவர்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவனவாகவும் வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கு வழிகாட்டுவனவாகவும் அமைகின்றன. இவ்வாறான சமூக நிறுவனங்களின் நிருவாகப் பொறுப்பு, அதிகாரம் ஆகியவற்றினைத் தமதாக்கிக் கொள்ளும் அவா நிலையே இம் மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சினையைத் தோற்விக்கின்றன.

கிடைத்த வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி கல்வி, பொருளாதார நிலைகளிலே தம்மை வளர்த்துக் கொண்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், மேலாதிக்க முனைப்புடன் இச் சமூக நிறுவனங்களின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள முனைகின்றனர். இவர்கள் ஒரு சிறு குழுவினராகவோ அல்லது ஒரு குடும்பத்தினராகவோ தமது தொடர்பெல்லையை வரையறுத்துக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறான ஒரு குறுகிய வரையறை, இயல்பாகவே ஏனையோரை இன்னொரு குழுவினராக இணைத்துக் கொள்கின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே கல்வி பொருளாதார நிலைகளிலே மேம்பாடுற்றவர்கள் மிகச் சிறுபான்மையினரே. எனவே, இச்சிறுபான்மையினர் இவற்றிலே பின்தங்கியவர்களின் எதிர்ப்பினைச் சம்பாதித்துக் கொள்கின்றனர். இதுவே குழுநிலை மேலாண்மைவாதத்தின் அடித்தளமாகவும் அமைந்துவிடுகிறது.

2. குழுநிலை மேலாண்மைவாதத்தின் விளைவுக்கு இழுப்புச் செல்லும் இவ் வசதிபடைத்தவர்கள், சமூகத்திலே தமது நிலையின் தார்ப்பரியத்தினை அல்லது தமது கடந்தகால வாழ்க்கை வரலாற்றினை விளங்கிக் கொள்ளாமையும் பிரச்சினைக்குக் காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றது.

வசதிபடைத்த இவர்கள் தொன்றுதொட்டே தாங்கள் மேம்பாடடைந்தவர்கள் எனவிசுவாசிக்கின்றனர். அவர்கள் நெருக்கடிகளினால் நசிவுறும் தமது ஏனைய சகாக்களை ஏளனத்துடன் நோக்குகிறார்கள். உண்மையில் வசதிபடைத்தவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டோரும் 1844ம் ஆண்டு அடிமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலாக்கப்படும் காலம் வரை சட்ட பூர்வமாகவும், சமூக ரீதியாகவும் அடிமைகளாக வாழ்ந்தோரே. சமூகத்தில் தாமும் ஏனையோரைப் போல சமூக அடக்குமுறைகளினால் நசுங்குண்டு வாழ்ந்தவர்கள் என்பதனை இவர்கள் மறந்து போய்விடுகின்றனர். எனவே, தமது சாதிக்குள்ளும் 'சாதிமாடு' இவர்கள் மாறி அதிகாரஞ் செலுத்த முற்படும்போது பிரச்சினை உருவாகிறது.

3. இவ்வாறான நிலைமைகள் 1977ம் ஆண்டின் பின்னர் தீவிரமடைந்ததனையும் இங்கு மனங் கொள்ளலவசியம். இக்காலப் பகுதிவரை, சமூக-விடுதலை இயக்கங்கள் பல இம் மக்கள் மத்தியிலே தமது நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டு வந்தன. இவ்வியக்கங்களினால் நடத்தப்பட்ட போராட்டங்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் யாவரையும் ஒரு பொது நோக்கில் ஒன்றிணைத்து நின்றன.

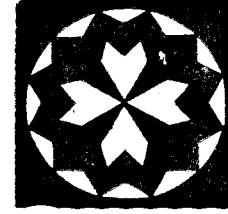
1977ல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கெனப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டமை, இப் போராட்ட உணர்வுகளை முனைமுழங்கச் செய்தன. இவ்வாறான இயக்கங்களும் செயலிழந்து நின்றன. எனவே ஒரு பொதுவான போராட்டத்திலே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் யாரையும் ஒன்றிணைக்கும் சந்தர்ப்பமும்

அற்றுப்போய் விட்டது. இயக்கங்கள் பெயரிழந்ததுடன் போராட்ட உணர்வுகளும் இம் மக்கள் மத்தியிலே மழுங்கடிக்கப்பட்டன. தனிப்பட்ட நலன்களைப் பேணுவதே இம் மக்களின் இலட்சியமாகவும் அமைந்து விட்டது.

4. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தாங்கள் அரசியற் படைக்காய்களாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை உணர்ந்து கொள்ளாமையும் இவர்கள் மத்தியில் இவ்வாறான குழுநிலை மேலாண்மை வாதம் மேலோங்குவதற்கும் காரணமாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையினர் இடதுசாரிக் கொள்கையினால் கரைப்பட்டோராவர். ஐக்கியமாக, நிறுவன ரீதியாக மேம்பாடுற்று விளங்கும் ஒடுக்கப்பட்ட வக்கள் வதியும் கிராமங்கள், பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகளுக்கும் சவாலாகவே விளங்குகின்றன. இவ்வாறான கிராமங்கள் தமக்குச் சாதகமாக இல்லாதபோது அதனாலேற்படும் பாரதூரமான விளைவுகளை அரசியல்வாதிகள் மனதிற கொள்ளுகின்றனர். அவ்வாறான கிராமங்களின் விளிப்புணர்வும் ஐக்கியமும் தமக்குப் படுகுழியைப் பதித்து விடுமோ எனவும் அஞ்சுகின்றனர். எனவே, அவ்வாறான கிராமங்களை ஊடுருவி அவற்றின் ஒருமைப்பாட்டினைச் சிதைப்பதிலே அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக உள்ளனர்; கிராம மக்களைப் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிளவுபடுத்தி, அக் குழுக்களிடையே மோதல்களை உருவாக்குவதன் மூலம் மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பி விடுகின்றனர். பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகள் மூலம் பதவிகள் பெற்றோர் இவர்களின் ஊடுருவும் பாணங்களாகப் பயன்படுத்தப்

பட்டு வருகின்றனர். அரசியல்வாதிகளின் இக் குறுகிய நோக்கினை அறிந்து கொள்ளாத அப்பாவிக் கிராம மக்கள் குழுக்களாகப் பிளவுபட்டு, தத்தமக்குள்வே மோதிக் கொள்வதன் மூலம் தமது சக்தியையும், ஆற்றல்களையும் விரயமாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

எனவே, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் இன ஒதுக்கல், சாதி ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டம் போன்ற பொது நோக்கங்களுக்காக ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறான ஒரு பொதுப் போராட்டத்தில் ஒன்றிணைவதன் மூலம் குழுநிலை மேலாண்மை வாதத்தின் தாக்கத்தினின்றும் அவர்கள் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள முடியும். பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் பெறப்படும் நலன்களைவிட சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தின் மூலம் கணிசமான உரிமைகளைக் கட்டாத காலங்களிலே வென்றெடுக்க முடிந்தமையையும் இவர்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எனவே, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிற் செயலிழந்து நிற்கும் சமூக விடுதலை இயக்கங்களுக்கு மீண்டும் புத்துயிரளிக்கப்பட வேண்டும். அவற்றின் செயற்திட்டங்கள் ஒழுங்காக வகுக்கப்பட்டு பரந்த அடிப்படையிலான போராட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். இதுவே, குழுநிலை மேலாண்மைவாதத்தின் கொடுமையினின்றும் தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கும், முற்போக்கான சில இலட்சியங்களை அடைவதற்குமான தீர்க்கமான ஒரு வழி என்பதையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளல் அவசியமாகும்.

பழைய புத்தகக்காரரின் சரிதை

— மேமன்கவி

சிக்னலுக்காய் தரிக்கும் பஸ்ஸில் பக்கென்றே தாவி ஏற மனிதர் நிற்பார் பக்கத்தில்—
தாச்சியில் கடல் மணலோடு அவியும் நிலக் கடலை மணம் தூசியோடு இன்றைய நேயரின் விருப்பத்தில் கலந்து மணக்கும்.

ஆமர் வீதியின்—
அரசாங்க மாடி வீட்டு ஜன்னல்களில் நான்கு மணி பவுடரோடு முகங்கள் தெருவை வேடிக்கை பார்க்க பார்வைகள் வீசிட—

பழக்கமான தொழிலின் சுருதியோடு தலையில் பலநாள் சொந்தமான கைக் குட்டையோடு செய்யது பீடி கலந்த லயத்தில் அவன்!

பேசும் படங்களின் வர்ணங்களில் வீசும் நிர்வாணங்கள் எட்டு ரூபாவுக்கு, விறறுத்தீர்—
‘மௌனி கதைகள்’, ‘சாலையின் திருப்பங்கள்’ இரண்டு ரூபாவுக்கு ஆழர்வ வியாபாரங்களாகி இவளை வியக்கவைக்கும்,

மீண்டும்—

பொம்மை, மூக்குத்திகள் தரும் லாபக்கிறுக்கில்
இவன் சாரம் முடிச்சு முறுக்கேற,
ஒருவன் 'கணையாழி இல்லையா?' எனக் கேட்க
நேற்று—

இருபத்திஐந்து இதழ் கணையாழிகளை ஆவல்
பருகிய விழிகளோடு பத்துருபாவுக்கு
கொண்டுபோன ஒருநேசனை இவன் நினைப்பான்.

காற்சட்டை அணிந்தாலும் தினம்
கால்முடக்கி வெட்கம் பார்க்காமல்
குனிந்தே அமர்ந்து மல்லிகை, தாமரை
அஞ்சலி, பூணி என்றே
நெடு நாளாத் தேக்கிய உணர்வின்
குடைவால் தேடும் விரல்சளை — இவன்
மானசிகமாய் மனதில் குடி அமர்த்துவான்!

இருளின் பக்கங்கள் கனக்கக் கனக்க
கருகும் உணர்ச்சிகளை மேலும் கல்லறையாக்கும்
பு. த. ப. பி, இத்தியாதி எழுத்தை
சதை வியாபாரமாக்கும் பேனா தாசிகளின்
கதைச் சரக்கு மேனிகள்
அட்டை ஆடைகள் மாறினாலும்
மொட்டையாய் காட்சி தந்தாலும்
கவனிக்கப்படாமல்—
சட்டென்றே அவைகளே பையெனும்
தட்டை நிறைப்பதைக் கண்டு
சந்தோஷம் செய்வான் இவன் உதவியா!

ஆனால் — இவன் செவிகளினோ—
'நம டெஸ்ட் வரலையா?' என்றே தினம்
வந்து கேட்டுப் போகும் கறுப்புத்
தாடிக் கவி ஒருவனின் குரலும்,
இலக்கியக் குறிப்புகள் எழுது
தெளிவாய்பெயர் நினைவில்லாமல்
போன மலையகப் படைப்பாளி
ஒருவரின் மெல்லிய குரலும்
இடைக் கொருதரம் ஏறிநிற்கும்!

சின்னலுக்காய் தரிக்கும் பஸ்ஸில்
பக்கென்றே தாவி ஏற மனிதர் நிற்பார்
பக்கத்திலேயே மெளனம்
கக்கியே பழைய புத்தகம் விற்கும்
இவன் இருக்கும் திசை அறியாமலேயே!

சோவியத் யூனியனில் இளம் எழுத்தாளர் மாநாடு

சோவியத் யூனியனில் 50 மொழிகளில் எழுதும் சுமார் 300
இளம் எழுத்தாளர்களின் 8வது மாநாடு அண்மையில் நடைபெற்
றது. இந்த மாநாட்டில் வசன நடை, கவிதை, விமர்சனம்,
கதைகள், பத்திரிகைத் தொழில், மொழிபெயர்ப்பு, குழந்தைகள்
மற்றும் சிறுவர்களுக்கான இலக்கியம் முதலிய பிரிவுகள் பற்றிய
கருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன.

இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பிரதிநிதிகளின் சராசரி
வயது 30. ஆனால், அவர்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டி
ருப்பவர்கள். எஞ்ஜினியர்கள், கட்டிடக் கலைஞர்கள், ஆசிரியர்கள்,
விவசாயிகள். ஆராய்ச்சியாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் முதலி
யோர் இவர்களில் அடங்குவர்.

இந்த மாநாடுகள் மிகுந்த மதிப்பும் ஆதரவும் பெற்றிருப்ப
தாக சோவியத் எழுத்தாளர் சங்க நிர்வாகக் குழுச் செயலாளர்
யூரி வெர்ச்செங்கோ கூறினார்.

இத்தகைய தேசிய மாநாடுகள் கூடுவது ஒரு மரபாக ஆகி
விட்டது. இவை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு நடைபெறுகின்
றன. இளம் எழுத்தாளர்கள் பற்றி அரசுக்கு உள்ள அக்கறையை
இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 9'0' உறுப்பினர்களைக் கொண்ட
சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கம் ஒரு பிரத்தியேகக் கவுன்சிலை ஏற்
படுத்தி, 'லித்ரதர்னயா உக்யோபா' என்ற சஞ்சிகையையும் நடத்
துகிறது. இளம் எழுத்தாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகச்
சுமார் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன், 'கார்க்கி இலக்கியக் கழகம்'
என்ற உயர் கல்வி நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது.

இளம் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புக்களைப் பிரசுரிப்பதற்கு
சோவியத் யூனியனில் நிரம்ப வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. முக்கியமான
சோவியத் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வருடத்தில் ஒருமுறை, ஓர் இதழ்
முழுவதிலும் இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியிடு
வது வழக்கம். உதாரணமாக, 'மோலோத்யா குவார்தியா' என்ற
சஞ்சிகையின் அனுபந்தம் ஆண்டுதோறும் இளம் எழுத்தாளர்
களின் சுமார் 50 புத்தகங்களை வெளியிடுகிறது. இளம் எழுத்தா
ளர்களின் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் முதலியவை
தேசிய, குடியரசு. மற்றும் ஸ்தல பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி
வெளியாகின்றன.

சுக்கிர கிரகத்தில் மறைந்து கிடக்கும் மர்மங்கள்

பி. கே. ஜேவலோல்

'வெனெரா - 15', மற்றும் 'வெனெரா - 16' ஆகிய இரு சோவியத் செயற்கைக் கோள்களும், சென்ற சுமார் 6 மாத காலமாக சுக்கிரக் கிரகத்தைச் சுற்றி வட்டமிட்டு, ராடார் மூலம் அதன் நிலப்பரப்பை ஆராய்ந்து வருகின்றன. இந்த ஆறு மாதத்தில் அந்தச் செயற்கைக் கோள்கள், சுக்கிரக் கிரகத்தின் நிலப்பரப்பைப் பல படங்கள் எடுத்து பூமிக்கு அனுப்பியுள்ளன. அந்தக் கிரகத்தில் படம் எடுக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் அளவு, சோவியத் பூமியின் பரப்பளவைவிடச் சுமார் இரண்டரை மடங்கு அதிகமாகும். சுக்கிரக் கிரகத்தின் துருவப் பிரதேசங்களைப் பற்றி விஞ்ஞானிகளுக்கு இதுவரை ஒன்றுமே தெரியாமல் இருந்தது. அந்தப் பகுதிகளையும் செயற்கைக் கோள்கள் படம் எடுத்திருக்கின்றன. அவை அனுப்பும் தகவல்களை இப்பொழுது கம்ப்யூட்டர்கள் ஆராய்கின்றன. சுக்கிரக் கிரகத்தின் முதலாவது வரைபடத்தை வரைய இந்தத் தகவல்கள் பயன்படுகின்றன.

விஞ்ஞானிகளுக்கு வியப்பூட்டும் பல தகவல்கள் சுக்கிரக் கிரகத்தில் உள்ளன. சுக்கிரக் கிரகத்தின் தரைமட்டத்தின் வெப்ப நிலை பற்றிய தகவல்களை அறிய அவர்கள் ஆவலாக இருந்தனர். சமவெளிகளின் வெப்ப நிலையை விட எரிமலைப் பிரதேசங்களின் வெப்ப நிலை அதிகமாக இருக்குமென்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டது. எரிவது போன்ற வெப்ப நிலை உள்ள இந்தக் கிரகத்தில், 'குளர்ச்சி' மிக்க இரு மலைப் பிரதேசங்களை சோவியத் செயற்கைக் கோள்கள் கண்டுபிடித்தது, விஞ்ஞானிகளுக்கு வியப்பு ஊட்டியுள்ளது. இந்த மலைப் பிரதேசங்களின் வெப்ப நிலை, சமவெளிகளின் வெப்ப நிலையை விட 200 டிகிரி குறைவாகும்.

வியப்புக்கு உரிய விஷயம் இது ஒன்றுமட்டுமல்ல. ராடார் உதவியுடன் எடுக்கப்பட்ட போட்டோப் படங்களில் இது போல், வியப்புக்கு உரிய மற்றும் பல விஷயங்கள் உள்ளன.

'பீட்டா' எனப்படும் பிரதேசத்தில் எடுக்கப்பட்ட போட்டோப் படங்கள், பூமியில் இருப்பவை போன்ற பிரம்மாண்ட பிளவுப் பள்ளத்தாக்குகள் அங்கு இருப்பதை வெளிப்படுத்தின. பூமியில் ரீதியாக இவை எரிமலைகளின் இயக்கம் காரணமாக அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியவை என்று தோன்றுகிறது.

தண்ணீரினாலோ, வண்டல் படிவத்தினாலோ பாதிக்கப்படாத சுக்கிரக் கிரகத்தில் புவி இயல் அமைப்புகள், பூமியின் புவி இயல் வரலாறு பற்றியும் பல மதிப்பு வாய்ந்த தகவல்களை அளிக்கின்றன.

சுக்கிரக் கிரக வட கோளார்த்தத்தின் 'குளோபை' இந்தத் தகவல்களின் அடிப்படையில் சோவியத் விஞ்ஞானிகள் தயாரித்திருக்கின்றனர்.

✱

ஐனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள்

சபா. ஜெயராசா

யாருக்காக நாங்கள்
குத்துவிளக்கைக் கொளுத்துகின்றோம்?
அவர்கள் இன்னும்
முன்னிருட்டில் இருக்கிறார்கள்-

பொதுசன தொடர்புச் சாதனங்களின் சூட்சுமங்களையும், ஒரு சில வாய்பாடுகளையும் வைத்துக் கொண்டு போட்டிச் சமூக மொன்றிலே ஐனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. எழுத்தாக்கங்களை நுட்பமான விளம்பரசர் சோடிப்புக்கு உள்ளாக்கல் ஒருபுறமிருக்க, இப்படித்தான் வாசகர்கள் இருப்பர் என்ற வார்ப்பெண்ணமும் கலையாக்கங்களுக்குக் காற் கட்டுப் போட்டு விடுகின்றது. இந்த அநர்த்தங்கள் சிருஷ்டியாளரை வருத்திய நிலையில், உடனடிச் சூட்டோடு இலக்கியங்களை மதிப்பிடுதல் இடர்ப்பாடுகளையும் கொடுத்தன. சற்றே பொறுத்திருந்து, அலை அடங்கிய பின்னர் எந்தச் சிருஷ்டி தலை நிமிர்த்தி நிற்கின்றதோ, அதுவே மதிப்பிடப்படல் வேண்டுமென்ற சிக்கனக் கருத்தும் உண்டு.

ஐனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்களைப் பற்றிய கண்ணோட்டங்களைத் தெளிவுபடுத்த, அவற்றின் வரலாற்றுப் படிமலர்ச்சியை அணுகுதல் அவசியமாகின்றது.

ஒருபுறம் வாசிப்பை முன்னெடுத்துச் சென்ற வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனத்தின் வளர்ச்சியும் மறுபுறம் எழுத்தறிவுப் ஐரிமாணம் பெற்ற தொழிலா

ளர்களும் என்ற இருமுனைகளையும் தழுவி ஐனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் எழுந்தன. வெகுஜன தொடர்புச்சாதனங்கள் 'கொடுத்தல்' என்ற செயல் முறையையும் தொழிலாளர் 'பெறுதல்' என்ற செயல் முறையையும் கொண்டிருந்தமை, ஐனரஞ்சகம் பற்றிய முரண்பாட்டின் ஆரம்பப் புள்ளிகளாக அமைந்தன.

ஐனரஞ்சக எழுத்தாக்கம் பேச்சு மொழியின் ஒலிக்கோலத்தைத் துண்டித்து, எழுத்துக் கோலம் என்ற புது வாழ்க்கைக்கு விசை கொடுத்தது. ஒலிக் கோலத்திலிருந்து எழுத்துக் கோலமாகிய புது வாழ்வு ஆரம்பமாகிய பொழுது, ஏற்கனவே ஒலிக் கோலம் பூண்டிருந்த நாட்டார் மரபுகள், பாடல்கள், கதைகள், காவியத் துணுக்குகள், சமயக் கருத்துக்கள் என்பவை ஐனரஞ்சகப் பண்புடைய னவாகக் காணப்பட்டன. எழுத்து வடிவில் அவை 'சட்டுப் பொதிகள்' ஆக்கப் பெற்று விற்பனைக்கு விடப்பட்டன.

தொழிலாளர்க்குக் கிடைக்கப் பெற்ற எழுத்தறிவும், கூலி வருமானத்தாற் கிடைக்கப்பெற்ற கொள்வனவுத் திறனும் அவ்வாருன கட்டுப் பொதிகளை வாங்கும் இயல்பினை வளர்த்தெடுத்தது.

ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் மத்தியதர வகுப்பினரது எழுச்சியுடன் ஒன்றித்து வந்த போற்றப்பாடு என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகையில் அவர்களின் வாழ் நிலைத் தொடர்புகளுக்கு இயைந்த முரண்பாடுகள் எழுத்தாக்கங்களிலே எடுத்தாளப் பெற்றமையும் தொடர்பு படுத்தப்படுதல் வேண்டும். உடைந்த துண்டுகளாக அந்நியமயப்பட்ட அவர்களின் தனிமைக்கு ரீங்காரமாக அமைந்த மனோரதியப் புனைவுகள் ஜனரஞ்சகமாக வழங்கப் பெற்றன. அவற்றுக்குச் சற்று வித்தியாசமான முறையில் நகரங்களில் நோய்ப்படுக்கைகளில் எழுந்த கொலைகள், வழக்கு விசாரணைகள், மர்மங்கள் விற்பனைப் பொதிகளாக்கப் பெற்றன. இவை வசதிக்காகவும், தேவைக்காகவும் பின்னர் ஜனரஞ்சகப் புனைவிற பூதாகரமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன.

இவ்வாறான எழுத்தாக்கங்களின் சந்தையை நோக்கிய செயற்பாடுகளில் முடமான கலைத்தன்மை காணப்பட்டாலும், வேகமான விற்பனைப் பெருக்க விளம்பர உபாயங்களை யாளப் பெற்றன. எழுத்தாளர்கள் தாரகைகள் ஆக்கப் பெற்றனர். அவர்களைச் சுற்றிச் சுழலும் விசிறிகள் உருவாக்கப் பெற்றனர். இவ்வாறான இயல்புகளுக்கு வேறுபட்ட முறையில் ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் ஆழப் பதிந்து சென்றமை விக்ரம் நிபுரர்க் (1977) போன்ற ஆய்வாளர்களைத் தாண்டிப் பட்டபட்டுள்ளன. தொழிலாளரின் வாழ்க்கைச் சமைகளும், நெருக்குவாரங்களும், எழுத்தாக்கங்களிலே புனையப் பெற்றன. கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில் இவ்வாறான எழுத்தாக்கங்கள் மேற்கு நாடுகளிலே களைகட்

டத் தொடங்கின. வாராந்தம் பதினைந்து சிலிங் கூலி உழைக்கும் தொழிலாளி உணவும், எரிவிறகுப் புகையிலையும், தேயிலையும், பாவித்த உடுப்பும் வாங்கையும் கொடுக்க முடியாத அவலங்கள் ஜனரஞ்சகமான பாடற் பொருள்களாக்கப்பட்டன.

அக்காலகட்டத்திற் சமூக ரமான பிறிதொரு சமூக நிகழ்ச்சியும், கதிர் விரிக்கத் தொடங்கியது. பெண்களிடையே வேகமாகப் பரவத் தொடங்கிய எழுத்தறிவு, உடனடியாக வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவில்லை. அந்நிலையிற் சமையற்கட்டு வாசகரை முதல் நிலைப்படுத்தும் ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் கொடிகட்டத் தொடங்கின. பெண்மை குடும்ப உறவுகள். குடும்பபாசம், குடும்ப அந்தரங்கம், பாகப்பிரிவினை என்பவற்றைக் கருக்களாகக் கொண்டு மத்தியதர வகுப்பு அடுக்களை வாசகர்களுக்குரிய நாவல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவ்வகைக் கோலங்கள் தமிழ் நாவல்களிலும் திரைப்படங்களிலும் பெருமளவு லேருன்றி நின்றமை சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. பலவினமான புள்ளிகளைச் சுற்றியெழும் உணர்ச்சிகளைக் கதாசிரியர்கள் பொழுது போக்குச் சுருதியுடன் மீட்டிவந்தனர்.

எழுத்தறிவுப் பரவல் இளைஞர்களிடத்து வளர்ச்சி பெற, அவர்களின் ஆராய்வுக்க எழுச்சியைச் சுரண்டும் வெகுஜன எழுத்தாக்கங்கள், திகிலையும், துப்பறிதலையும் வாய்பாடுகளாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கின.

தமிழில் ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்க உபாயங்களைப் பொறுத்தவரை, கல்கி அவர்கள் மேற்கூறிய இரண்டு பண்புகளையும்

இணைக்கும் ஓர் ஒட்டு வேலையை மேற்கொண்டார். அவர் எழுதிய சரித்திர நாவல்களில் மத்தியதர வகுப்பு அடுக்களை வாசகர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற் குரிய குடும்ப உணர்ச்சிகளும், இளைஞர்களைத் திருத்திப் படுத்துவதற்குரிய மர்மங்களும் உட்பொதியப் பெற்ற 'கலப்பின்' எழுத்தாக்கம் முனைத்தது.

இவ்வாறான கலப்பின் வெகுஜன எழுத்தாக்கம் மு. வரதராசனல் சற்று வித்தியாசமான முறையிலே கையாளப்பட்டது. அடுக்களை வாசகரையும். நல்ல தமிழ் பயில விருப்புடையோரையும் இணைக்கும் வகையில் அவருடைய எழுத்தாக்கங்கள் மலர்ச்சியுற்றன. அதாவது — தமிழ் எழுச்சியைப் பயன்படுத்திய மத்தியதர வகுப்பினருடன் சங்கமமாகும் வெகுஜன எழுத்தாக்கப் பண்பு என்று அதனைக் குறிப்பிட முடியும்.

தி. மு. க. வினர் மேற்கொண்ட ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கம் மேற்கூறிய உபாயங்களுக்கு மேலும் வேறுபட்ட வழிகளிலே அமைந்தன. நாளாந்தக் கூலி உழைப்பவர்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிமை, ஒத்திசைவு என்பவற்றுடன் வாழ்க்கையில் நொந்து நலிந்து நிற்போருக்குரிய கற்பனை நயப்பையுங் கொண்ட எழுத்தாக்கங்கள் அவர்களால் விதைக்கப்பட்டன.

ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்களிலே தெளிந்தெழுந்த சமூகக் கண்ணோட்டங்களைப் பொதியும் நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், சில கசப்பான உண்மைகளையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளன. நாளாந்தக் கூலி உழைப்பவர்கள். வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்கள் ஆகியோர் மத்தியிலே இன்றும் எழுத்தறிவினமை

காணப்படுகின்றது. ஆண்மையில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமம் ஒன்றிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வு இந்த உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இந்நிலையில் ஜனரஞ்சக எழுத்தாக்கங்கள் என்று கூறுவதெல்லாம் மத்தியதர வகுப்பினரைக் குறிப் பொருளாகக் கொண்ட செயற்பாடுதான் என்ற பலம் வாய்ந்த, ஆனால் வேதனைக்குரிய கேள்வி எழுகின்றது. வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர் மத்தியில் இன்றும் கண்வழி சினிமாவும், செவி வழி சினிமாப் பாடல்களும் தான் கலை யூடகங்களாக ஆட்சி செலுத்துகின்றன. யார்மீது எழுத்தைக் கோலமிட வேண்டுமென்று நாம் விசைப்படுகின்றோமோ அவர்களிற் பெரும்பகுதியினர் அர்த்த சாமத்திலேதான் இருக்கின்றார்கள்.

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு:

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

மலல்கை

234 பி. கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இந்தச் சரஸ்வதிகளும் வாழும் சுதந்திரமே வேண்டும்

என். சண்முகலிங்கன்

சரஸ்வதி..... லட்சுமி.....
ஆண்டவனே என்று
பெயர்களுக்குக் குறைவு இல்லை;

பின்னே,
வீணைகள் மீட்டிட
இல்லையே என்கின்ற
வேதனைக் குறைகளா? அன்றேல்
வாணிதன் கல்வியைச்
சுண்டிக்குளியிலே
வளர்த்திடா மனக் குறையா?

அடிமை லாழ்வின்
முடிவைக் கனவிலும்
அவர்கள் கண்டது இல்லை — பின்
இந்தப் பெரிய
கவலைகள் அவர்களை
எப்படிச் சூழ்ந்திடக் கூடும்?

இவர்களின்—
அடிமை முகாம்களைத் தேடி
எங்கும்
அலைந்திட வேண்டியதில்லை
உங்களது எங்களது
உள்விட்டு அடுப்படியில்

அநேகமாய் இவர்களை
அழுகையுடன் காணலாம்.

கரிப்பானைச் சுவடுகள்
மட்டுமன்றி
கருக்கிய தழும்புகளும்
கண்டிடலாம்.

எஜமானக் கொடுங்கோலர்
யாரோ?

அந்நிய பாஷிஸ் அல்லர்;
எங்களது உங்களது
அம்மாமார், அக்காமார்
தாத்தாமார் தொடக்கம்
பேரர்வரை தொடர்வதிது.....

நிஜமான சுதந்திரத்தின்
நிழல்காண அடிமைகளே!
எஜமானக் கொடுங்கோன்மை
ஒருகேடா உங்களுக்கு?

சுதந்திரமா.....?

இந்தச்
சரஸ்வதிகளும் வாழும்
சுதந்திரமே வேண்டும்!

✱

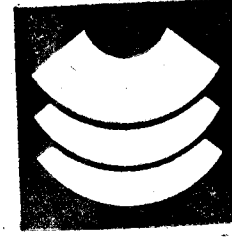
காலப் பனியில்.....!

வேகமாய் ஓடும்
எங்களுர் நாய்கள்
மலைப் பாதைகளிலே.

தேயிலை மரத்தடியில்
உறங்கிக் கொண்டே
'லயத்து' வாசல்களின்
ரொட்டித் துண்டுகளை
மோப்பம் பிடிக்கும்.

ஒன்றாய் சேர்ந்து
ஓர் — நடுராத்திரியில்
ஒருமைப்பாட்டை விளக்க
கூடி விளையாடும்
கறுப்பு — வெள்ளை இனங்கள்.

காலப் பனியில்
'கங்காணி' மார்களின்
பின்னால் ஓடும்.

அகமது அப்பாவின் 70 ஆவது பிறந்த தினம்

பிஷாம் சாஹ்னி

கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் அப்பாஸ் சாகிபை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். பம்பாயில் ஐபிடிஏ என்று பிரபலம் பெற்றிருந்த இந்திய மக்கள் நாடகக் கழகத்தின் கூட்ட மொன்றின் போதுதான் அவரைச் சந்தித்தேன். இந்திய நாடக அரங்க மறுமலர்ச்சியில் ஒரு வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாத்திரத்தை வகிக்கவிருந்த இந்த ஸ்தாபனத்தின் நிறுவக உறுப்பினராக அவர் விளங்கினார். அவர் ஒரு பத்தரின் வேட்கையோடு நாடகங்களை எழுதியும், அவற்றை ஒத்திகை பார்த்தும், பம்பாய் நகர வீதி களில் அவற்றை நடத்திக் காட்டியும் உழைத்து வந்ததை நான் கண்டேன். பகல் நேரத்தில் அவர் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவார்; அல்லது தமது படைப்பாக்க எழுத்துக்களில் ஈடுபட்டிருப்பார். மாலை வேளைகளையே அவர் ஐபிடிஏக்கே செலவிட்டு வந்தார். ஏற் கெனவே அவர் ஐபிடிஏக்காக தர்த்தி கே லால் என்ற பிரபலமான திரைப்படத்தை இயக்கியிருந்தார்; இந்தப் படம் வங்காளப் பஞ் சத்தின் கோரத்தை உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் சித்திரித் திருந்தது. இந்தப் படத்தை நாம் இன்று பார்த்து வரும் புதிய அலைப் படங்களுக்கு முன்னோடி என்று தராளமாகக் கூறலாம்.

அப்பாஸ் நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டிய ஒரு புனிதப் பணி பற்றிய உணர்வோடுதான் எப்போதும் தமது வேலையில் ஈடுபட்டு வந்தார். பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவதாயினும் சரி, திரைப்படங் களைத் தயாரிப்பதாயினும் சரி, நாடக மேடைக்காக எழுதுவதாயி னும் சரி அவர் எப்போதும் ஒரு வெறி பிடித்தவர் போலவே வேலை செய்தார்.

காலம் கழிந்து வந்த போதிலும், அவரது சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஈடுபாட்டு உணர்வு இம்மியும் பலவீனமடையவில்லை. அவர் தமது நிலைகொள்ளாத இளமைக் காலத்தின் அந்த நாட்களில் நடந்து கொண்டதைப் போலவே இப்போதும் சம்பவங்களையும் நிகழ்வுப் போக்குகளையும் அத்தனை தூரம் இன்றும் தொடர்ந்து உணர்ந்து வருகிறார், செயல்படுகிறார். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிலாண்டியில் கலகங்கள் நிகழ்ந்த போது, அவர் உண்மைகளை நேரில் கண்டறிவதற்காக அங்கேயே நேரில் சென்றார். பின்னர் அவர் இந்தச் சோதரப் படுகொலை வெறிக்கு முடிவு கட்டும் அவ சியம் குறித்து உள்ளத்தை உலுக்கும் பல கட்டுரைகளை எழுதினார்.

அவரது உடல் நலம் குன்றிய போதிலும், தாம் ஆற்ற வேண்டிய பணி பற்றிய அவரது அக்கறையுணர்வும் அவரது மனப்பூர்வமான முயற்சியும் முன்னிப் போலவே இப்போதும் வலுவாகவே இருந்து வருகின்றன.

இந்தப் பலத்தின் சூட்சுமம் அவரது திடமான கருத்துக்களில் தான் அடங்கியுள்ளது. மதச் சார்பின்மை, ஜனநாயகம், சோஷலிசம் ஆகியவற்றில் அவருக்குள்ள நம்பிக்கையே அவரது வாழ்க்கையின் மூல பலமாகும். அவரது வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த லட்சியத்துக்கே அர்ப்பணிக்கப் பட்டதாகும் என்று எவரும் தாராளமாகச் சொல்லலாம். அவரது செயலுக்கில் வாழ்வின் இந்த ஆண்டுகள் அனைத்திலும், அவர் இந்தக் கருத்துக்களை விடாப்பிடியாக உறிதியோடு பற்றி நின்றார். அவர் என்றேனும் தமது மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டார் என்றோ, லௌகிகச் சபலங்களுக்கு இரையானார் என்றோ எவரும் அவரைக் குற்றம் சாட்ட முடியாது. இப்போதும் கூட, அவர் வாழ்க்கையில் போராடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் வசித்த அதே இரண்டு அறைகளில் தான் வசித்து வருகிறார். உண்மையான சர்வதேசிய வாதி யான அவர் சமாதானத்துக்காக நின்றார். சமாதானத்துக்கும் நாடுகளிடையே நல்லிணக்கத்துக்கும் ஆதரவாக, அவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய மேடைகளில் தமது வலிமை மிக்க குரலை எப்போதுமே உயர்த்தி வந்திருக்கிறார். மேலும் இந்தப் — சோவியத் நட்புறவின் சிற்பிகள் எனக் கூறத் தக்கவர்களில் — ஒரு வருவாவர்.

அப்பாஸுக்கு இப்போது எழுபது வயதாகிறது. ஆயினும் வாழ்க்கையில் ஒரு புனிதப் பணியை மேற்கொண்டுள்ள அவரைப் போன்ற மனிதர்களுக்கு வயது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தி விடுவதில்லை. அவரது 70 ஆவது பிறந்ததின விழாவின்போது அவரைப் பாராட்டுவதில், அவரது ஆயிரக் கணக்கான ரசிகர்களோடு நானும் சேர்ந்து கொள்கிறேன்.

மக்கள் எழுத்தாளர்

ஜோகிந்தர் பால்

தமது நாட்டில் ஒரு சமூக மாற்றத்தைக் (சாண்டு வரும் உறுதி பூண்ட அத்தாட்சி பூர்வமான எழுத்தாளரான கே. ஏ. அப்பாஸ், அன்றாட வாழ்க்கையின் எதார்த்தத்தைத் தமது வாசகர்கள் உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்றே எப்போதுப் பாடு பட்டு வந்துள்ளார். அவர் மிகவும் தெள்ளத் தெளிவான முறையில் நமது இன்றைய வாழ்வின் எத்தனையோ பன்முகப்பட்ட அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்தியது போன்று வேறு எந்தவோர் உருதுச்

சிறுகதை எழுத்தாளரும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியதில்லை. அவர் அதிசயிக்கத்தக்க விதத்தில் அபரிமிதமாக எழுதி வந்தபோதிலும். ஏழை மக்களின் பரிதாபகமான வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு அவர் மேற்கொண்டுள்ள மாய்மாலமற்ற, வேட்கை மிக்க கடமை யுணர்ச்சி அவரது ஒவ்வொரு புதிய கதையிலும் சாதாரண வாசகர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து விடுகிறது. 'யே. பி. தாஜ்மகால் ஹை' என்ற தலைப்பில் அவர் ராஜ்ஜியைப் பற்றி எழுதியுள்ள உள்ளத்தை நெகிழ வைக்கும் கதை, 'சப்ஜ் மோட்டார் கார்' என்ற கதையில் ஷீலா, கோபால் ஆகியோர் உள்ளத்தில் உரு வேற்றியுள்ள இடையறாத நம்பிக்கை, 'நய் ஜங்' என்ற கதையில் ராணுவத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற முதியவரான சபேதார் ராஜித் தர்சிங் வறுமையையும் நோயையும் எதிர்த்து புதியதொரு போரை நடத்த எடுத்தக் கொள்ளும் சபதம், 'தோ ஹாத்' கதையில் ஆணவம் பிடித்த திருடன் ஒருவனும் அனாதைக் குழந்தையொன்றும் பாசத்தோடு கை பிணைப்பது ஆகிய எல்லாம் கதைகள் பரிவுணர்ச்சி மிக்க நல்லிணக்கத்தோடு சாதாரண இந்தியர்களின் அபிலாஷைகளையே வெளியிடுகின்றன. அவர்களது துன்ப துயரங்களில் அவர்களைப் பாசத்தோடு அரவணைத்து அவர்களது புண்களை ஆற்றும் அவர், அவர்களது உள்ளத்தில் ஒரு மலர்ச்சியைப் புதுத் துகிறார். அவர்களது பலத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் நம்பிக்கையையும் புதுப்பிக்கிறார்.

உண்மையில், அப்பாவின் படைப்புக்களிலுள்ள சாதாரணத் தன்மையே, லட்சோப லட்சக் கணக்கான சாதாரண மக்களோடு ஓர் அசாதாரணமான இதய உறவை அவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. தனது சொந்த, சிறிய மனச்சாட்சிக்கு வசதியாகத் தன்னை ஒப்புக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், மனித குலத்தின் மிகப் பெரும் மனச்சாட்சிக்குத் தன்னை ஒப்புக் கொடுக்கும் ஓர் எழுத்தாளர், முதன்மையாக, தமது சக மனிதர்களோடு சக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவே முற்படுகிறார். படைப்பாக்க எழுத்துக்களில் செயலுக்கத்தோடு ஈடுபடுவதைத் தவிர, திரைப் படங்கள், பத்திரிகைத் துறை ஆகியவற்றிலும் அப்பாஸ் ஈடுபட்டிருப்பதும் இந்த உண்மையைப் புலப்படுத்தும். லட்சோப லட்சக் கணக்கானவர்களைத் தாம் நேரடியாக எட்டுவதற்குத் தமது படைப்பாக்க எழுத்துக்கள் மட்டும் போதாது என்று உணர்ந்து, அவர் திரைப்படங்களையும் செய்திப்படங்களையும் தயாரிக்கிறார். பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதி வருகிறார். அவரைப் பொறுத்த வரையில் எழுதுவது என்பது அதனோடு முடிந்து விடும் முடிந்த முடிவல்ல. அது அவருக்கு பழைய முறைமை. தனது இறுதி மூச்சை விட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, புதிய முறைமையைக் குடியமர்த்துவதற்கான ஒரு வாகனமேயாகும்.

குவாஜா அகமது அப்பாஸ் உண்மையில் தாம் எதை எழுதினாலும் அதுவாகவே வாழ்ந்து காட்டுகிறார். எனவே அவரை நாம் ஒரு மனிதராக அறிந்து, ஒரு 'சிறுஷ்டி கர்த்தா' என்ற முறையில் அவரது பாத்திரத்தை அங்கேரிப்போமானால் அவரை நாம் மிக நியாயமாகவே மதிப்பிட முடியும்.

போவது எங்கே?

— காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

பழக்க தோஷம். விடியற்
காலை ஐந்து மணிக்கே எழுந்து
நான் போடுகிற சத்தத்தில்
‘அயலட்டம்’ எல்லாம் ரசனைப்
பிசுரு. நடுச் சாமத்தில் எழுந்து
ராகளை பண்ணுகிறேனும். வேடிக்
கைதான். இரவு பத்துப் பதி
னொரு மணிவரை பகல் கொண்
டாடி..... மறுநாளும் பத்து
மணிக்குத்தான் அலுவலகம்
என்று இயங்குகிற மெஷின்க
ளுக்கு விடிகாலை நடுச்சாமம்தான்.
அக்கம் பக்கத்து வீடுகள் எல்
லாம் அதே இயந்திரங்கள்.
இருக்கட்டுமே.....

கர்பூர் என்று கோண்டா
வில் டிப்போ பஸ்கள் அடித்துப்
பிடித்துக் கொண்டு ஓடத்
தொடங்குகிற நேரம் இது.
இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு
கிடக்க நானென்ன விடியாமுஞ்
சியா? யன்னலோரம் வந்து
நின்று சில்லிடுகிற நெஞ்சைக்
கைகளால் இறுக்கி.....

ச்சா..... என்ன குதூகலம்?
திருநெல்வேலிச் சந்தைக்குப்
போகிற ஆண்களும் பெண்களும்
என்ன சுறுக்கு.....

இப்போதும் ஒரு யன்ன
லோரம்.....

வெறிச்சிட்டுக் கிடக்கின்ற
சென்னை வீதி. தூரத்தில் வீதி
யோரமே காலைக் கடனுக்காய்
ஒதுங்கும் சில உருவங்கள்.

ச்சீ.....

ஏழு மணிக் கொல்லாம்
மனைவி தயாரித்து விடுவாள்

என்னை? கூடவே ஒரு புறப்பூ.
‘ஊர் முழுக்கத் தூங்குது.....
உங்களுக்கு மட்டும்.....’

நியாயம் தான்.

இரவு தூங்கப்போகின்ற
நேரத்தை மட்டும் யாழ்ப்பாண
நேரமாக நீடிப்பவன், எழும்பு
கிற நேரத்தை சென்னை நேர
மாக்குகிற ஆசையை நடை
முறைப் படுத்துகிற முனைவு.

பிய்த்துக் கொண்டு கிளம்பு
கிற நான். ஒரு மைல் தூரமென்
பது எனது வேகத்தில் பத்து
நிமிடங்களுக்கும் குறைச்சல்.

ரெட்டிகாருவின் பேப்பர்
கடை. தினத்தந்தி பிரித்தால்
பேதுரு முனையில் (பருத்தித்
துயையேதான்) துப்பாக்கிச்
சூடு. கண் கூர்ந்து மொய்த்து...
நினைவு ஒரே ஓட்டமாய் பருத்
தித்துறை மறந்து, பூபாலசிங்கம்
கடையில் மூச்சு வாங்குகிறது.

பிரிக்க முடியாமல் ‘கிளிப்’
பண்ணி வைத்திருக்கும் புத்தகங்
களைக் கற்பழித்து விட்டு மறுபக்
கம் திரும்பி குமுதம், குங்குமம்
என்று மேய்ந்து — பத்திரிகை
களில் பெருகிவரும் ஆபாசம்
பற்றி ‘லெச்சர்’ அடித்து நிமிர
ஜீவா வரலாம், வேறு யாரும்
எழுத்தாளர்களும் வரலாம்.
தப்பாது.

‘ஓசி’யில் எல்லாப் பேப்ப
ரும் உசாவிவிட்டு நாலு கதை—
இலக்கியச் சமாச்சாரம் வம்பு
தும்பு...

ரெட்டிகாருவோ பஞ்சம்
தான் கொட்டுவார். யாரும்
இலங்கைக்காரர்கள் வந்துவிட்
டால் ‘சிலோன் சார்... எழுத்
தாளர்’ என்று அறிமுகப்படுத்தி
கண்ண பின்ன என்று புகழ்வார்.
புனுகுவார். எந்தத் திக்குக்குப்
போனாலும் என்னைப் புகழ்வோ
அல்லது இகழ்வோ நாளையதுபேர்
சம்பளத்துக்கு வேலை செய்பவர்
களைப் போல் அமைந்துவிடுவது
எனது ராசி.

இலங்கைக்காரர்களைக் கண்டு
பேசுவது கற்கண்டாக இனிச்
கும்.

தனது செயற்பாட்டை வில்
தரிக்கிற நோக்கில் இந்தியாக்
காரர்களுக்கும் என்னை அறிமுகம்
செய்ய ரெட்டிகாரு முனைந்தது
தான் சங்கடம்.

‘கொழும்போவிலதான சார்
சிலோன் இருக்கு’ என்கிற கேள்
விகளில் மண்டை வெடித்து.....

ரெட்டிகாருவின் கருராகச்
சொல்லிவிட்டேன்.

‘உன் கடையில நான் ஓசிப்
பேப்பர் படிக்கிறது விருப்பமில்
லாட்டிச் சொல்லிப்போடு. ஆனா
ஊர் முழுக்க அறிமுகப்படுத்தி
உபத்திரவப்படுத்தாததை’

தமிழ் விளங்காமல் முழிசி
னார் ரெட்டி.

‘சார்..... வராங்காட்டியும்
என்ன, வீட்ல கொண்டு போட்
டுர்ர்ர்றன் பேப்பர்’ என்றார்.

தலையெழுத்து.

தினமணி தொடக்கம்,
சிவப்பு நாடாவரை அலகிவிட்டு
புறப்படும்போது ஒரு நெடுமூச்சு.

இதுவே யாழ்ப்பாணம்
என்றால்.....

முத்திர ஒழுங்கையில் ஒரு
நாலு பாய்ச்சல் பாய மினிபஸ்
ஆமை. நுழைந்து தொங்கி முக்
கால் மணிநேரம் பிடரி அடிபட்
டால் எங்கள் கிராமம் வந்து
விடும்.

நெஞ்சம் நெறிசட்டுகிறது

சிறகுகள் இருந்துவிட்டால்
பறந்துபோய் அந்த மண்ணிலே
விழுந்து புரளளாம். வயிரவர்
கோவில் நெல்லி. மரத்தைப்
பதம்பார்த்து தண்ணீர் குடிக்க...

அணில் வேட்டைக்கு அழைப்
பான் துரை. நானறிய அவன்
ஒரு பல்லிகூட விழுத்தியதில்லை.
இருந்தும் என்ன? கல்யாணம்
முடித்து நாலு பிள்ளைக்குத்
தகப்பனும் ஆகிவிட்டான்.
வேட்டை, வேட்டை வெறும்
மனக்குஷி:

நல்லதோ பொல்லாததோ
ஊர் ஊர்தான்.

நெடுமூச்செறிந்து.....

விரைகிறபோது சோதி காட்
சியளிக்கும் (ப்பான்). ஊரவனைக்
காண்கிற குதூகலத்தை— அவன்
விழுங்கப்போகிற நாலுமணிப்
பொழுது சாகப்பண்ணி விடும்
கி. மு. காலம் தொடக்கம்
இன்றுவரை ஊரின் கதைகளை
அவிழ்த்துவிடுவான். கூறியது
கூறல் எல்லாம் நமக்குத்தான்
சங்கடம். அவனுக்கு அது பயிற்சி.

விடுபட்டுப் புறப்பட்டால்
மதியம்.

யாழ்ப்பாணச் சாப்பாடு
தான். என்றாலும் காரல் மீன்
பற்றி மனைவி சப்புக் கொட்டுகி
றபோது. உதறி எறிந்துவிட்டு
மெவிஞ்சி முனைக்கு ஓடி யக்க
முத்துவைக் கட்டி அணைக்கிறது
மனம். பறி நிறையக் கொண்டு
வந்து கொட்டுவாள் சீதேவி.

கூழ்ச் கிரட்டையுடன் முற்
றத்துப் பனையில் ஒரு சாயல்
சாய, சோளக்காற்றில் உய்யா:

ஏதும் எழுதலாம் என்று
உட்கார்ந்தால்.....

‘நல்லா பண்ணிங்க... ஆனாலு
இந்த உங்க பேச்சுத் தமிழ்தான்
புரியலை. அதை மாத்தினிங்கனா’

ஆலோசனை நாராசம் உயிரை விடுத்துப் பிணத்தைத் தா என்கிறது. பிண வெடி அடிக்கிறது. அருவெருப்போடு எழுந்தால் சந்திரன் வருவான் சந்திரன் வராவிட்டால் வேறொரு இந்திரன்.

இலங்கைப் புதினங்களைச் சுமந்து, குமுறி, மாலையாகும்.

ம்... இந்த நேரம் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு பலாவி ரோட்டில் ஓடிவந்து ரவுணில் ஒரு சுழற்றுச் சுழன்று, கே. கே. எஸ். வீதி மல்லிகை அலுவலகம். அப்படியே சுழன்று வீட்டுக்குத் திரும்புவதற்குள் எத்தனை முகங்களுடன், எத்தனை முகமுடிகளுடன் உற வாடி, உரையாடி.....

‘மனோகராச் சந்தியில அடிக் கிருங்களாம்’

‘ஆரு’

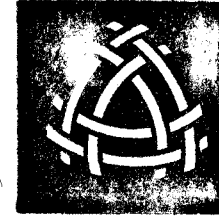
‘வேற ஆரு’

குடல்அறுந்துபோகநாயோட் டம் ஓடி வீட்டினுள் பதுங்கி... மாலைமுரசு பார்க்கிறேன்.

பேதுறு முனைபோல் எதுவோ ஒரு ஊரில் கொள்ளை என்று கொட்டை எழுத்து தைக்கும்;

பழகிப்போன வழக்கத்தில் ஒன்பது மணிக்கே படுக்கையில் சரிந்தால், அப்போதுதான் உயிர்த்ததுபோல் சென்னை உற் சாகத்தில் கூத்தாடும். அதுவேறு உலகமாகும். எங்கள் வீடு தனி யாகப் பிரிந்து இன்றும் யாழ்ப்ப பாணத்திலே வேரூன்றியிருப்பது போலவும்.....

எவ்வளவு சுகமான தூக்கம். தூக்கத்திலும் சொந்த மன்னையே சுற்றிச் சுழலும் மனசு. ●

இலக்கியத்தில் சோவியத் எதார்த்தவாதம்

காவரில் பெத்ரோசியான்

1984 ஆகஸ்டில், சோவியத் எழுத்தாளர்களின் முதலாவது காங்கிரஸ் நடைபெற்று ஐம்ப தாண்டுகள் நிறைவு பெறும், மெய்ப்பாட்டை அதனுடைய புரட்சிகர வளர்ச்சியில் உண்மை யாகவும், வரலாற்று ரீதியில் ஸ்தூலமாகவும், சித்திரிக்கின்ற சோஷலிச எதார்த்த வாதம் தான் சோவியத் நாவல்கள் மற் றும் இலக்கியத் திறனாய்வின் பிர தான வழிமுறையாகும் என்று காங்கிரஸ் பிரகடனம் செய்தது.

சோவியத் இலக்கியத்தின் சித்தாந்த எதிரிகள் வியக்கத் தக்க வேகத்துடன் இதற்குப் பிர திபலிப்புக் காட்டினார்கள், துல் வியமாக 1934ம் ஆண்டிலிருந்து தான் அவர்கள் சோஷலிச எதார்த்த வாதத்திற்கு எதிரான தமது பிரசாரத்தைத் தொடங் கினர். மற்றும் அதனுடைய தடைகளைப் பற்றி சகல வகைப் பட்ட கட்டுக் கதைகளையும் புனை சுருட்டுகளையும் பரப்பினர்.

சோவியத் எதார்த்த வாத மானது ‘புனையப்பட்டு’ சோவி யத் எழுத்தாளர்களுக்கு ‘மேலி ருந்து’, ‘கைமாற்றிக் கொடுக் கப்பட்டுள்ளது’ என்பதுதான் சோவியத்தியலாளர்களின் முத லாவதும், அடிப்படையானது மான ஆய்வுரையாகும்.

இரண்டாவது, சோஷலிச எதார்த்தவாதமானது படைப் புச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத் துகிறது என்பதும், எழுத்தாளர் களை, அவர்கள் விரும்புவது போல் அவ்வளவு சுதந்திரமாக எழுத அனுமதிப்பதில்லை என்ப துமாகும்.

மூன்றாவது, சோஷலிச எதார்த்தவாதமானது கலைஞனை. உத்தரவிட்டதை நிறைவேற்றும் ஒரு சாதாரண நபரின் மட்டத் திற்குக் கீழே கொண்டு வந்து விட்டது என்றும், திட்டவாட் மான கருப்பொருள்கள், பொருள் கள் படைப்புக்களை வகுத்துத் தருகிறதென்றும், வஞ்சப் புகழ்ச் சியையும், மற்றும் உருவகமாக்க குறிப்பிடும் எதையும் தடை செய்கிறதென்றும் கூறப்படுவதாகும். இதற்கும் மேலாக சோஷ லிச எதார்த்தவாதமானது எதிர் மறையான மற்றும் சோக நிகழ்ச் சிகளை சித்திரிப்பதை எதிர்க்கிற தென்றும், நாவல் படைப்புக்கள் யாவும் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான முடிவைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிற தென்றும் கூறுகின்றனர்.

வேறு குற்றச் சாட்டுகளும் உள்ளன. ஆனால் மேலே கூறப் பட்டவைதான் மிகவும் மூர்க்க மாகக் கூறப்படுவதும், பரவலாக் கூறப்படுவதுமாகும்.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

தாய் (மக்ஸிம் கார்க்கி) 22-50	ஒட்டம் சைபீரியா 14-50
புத்துயிர்ப்பு(தோல்ஸ்தோய்) 32/	அரசியல் பொருளாதாரம் 6-75
விரம்வினைந்த இருபாகம் 37-50	அரசியல் பூகோளம் 17-50
உண்மை மனிதனின் கதை 24-50	மூலதனத்தின் பிறப்பு 2-50
ஸெர்யோஷா 12-50	லெனின் நூல் திரட்டு 10-00

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

124, குமரன் ரத்தினம் ரோட், கொழும்பு-2.

அனைத்து விமர்சனங்களையும் பாராபட்சமின்றி ஆய்வு செய்து பார்த்தால், அது புதை மணலை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்பதும், உண்மைகளை மூக்கிறது என்பதும் தெரிகிறது.

சோஷலிச எதார்த்தவாதமானது 1934 ல் 'மேலிருந்து புனையப்பட்டு' இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அதனுடைய பெயரை அது பெறுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே உலக இலக்கிய நிகழ்வுப் போக்கில் அது பிறந்து, உருப்பெற்றுது என்ற எளிய காரணத்தையே இதற்கு மறுப்புரையாகக் கூறலாம். 1848 ம் ஆண்டின் பி ரெஞ்சுப் புரட்சி மற்றும் பாரிஸ் கம்யூன் காலத்திலேயே சோஷலிச எதார்த்தவாதம் பிறந்து விட்டது. ஜெர்மன் கவிஞர் ஜார்ஜ் ஹீர்ட் (1922-1953) மற்றும் 'சர்வதேசிய கீத'த்தின் கர்த்தாவான பி ரெஞ்சுக் கவிஞர் யூகே பொட்டியர் (1818-1887) ஆகியோரின் படைப்புக்களில் இதனுடைய தொடக்கங்களை நாம் காண்கிறோம். சோவியத் இலக்கியத்தில் சோஷலிச எதார்த்தவாதமானது, இருபதாம் ஆண்டுகளில் எழுத்தாளர்களின் முதலாவது காங்கிரஸ் நடைபெறுவதற்குப் பல ஆண்டுகள் முன்னதாகவே பிரதான வழிமுறை ஆகியது. அக்காங்கிரஸ், அதை அங்கீகரித்து தனது சாஸனத்தில் அதைப் பொறித்துக் கொள்வது மட்டுமே செய்தது.

சோவியத் எழுத்தாளர்களின் சுதந்திரத்துக்கு இடையூறு விளைவிப்பது சோஷலிச எதார்த்தவாதத்தினால் சாத்தியமல்ல. அதை அவ்வாறு அறுதியிட்டுக் கூறுவது புத்தார்வக் கற்பனையிலானது. பைரன் மற்றும் ஹியூகோவின் படைப்புச் சுதந்திரத்தை பாதித்தது என்றே,

எதார்த்தவாதமானது ஸ்டென் தால், தோஸ்தேயேவ்ஸ்கி மற்றும் பால்ஸாக்கின் படைப்புச் சுதந்திரத்தை பாதித்தது என்றே, இயற்கை வாதமானது ஜோலா மற்றும் கோன்கோர்ட் சகோதரர்களைப் பாதித்தது என்றே கூறுவதைப் போல் அவ்வளவு அபத்தமானதாகும். சால்வதோர் தல்வி, வரம்பில்லாத அகவாய்மைக் கோட்பாட்டின் 'தனைகளால்' பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் சாத்தியப்பாடே இல்லை. அப்படியெனில் மாக்கிம் கார்க்கி, விளதீமீர் மயாகோவ்ஸ்கி, மிகையில் ஷோல்கோவ், லியோனித் வியனோவ், யூரி பொந்தரேவ் ஆகிய சோவியத் எழுத்தாளர்களும், மற்றும் சோஷலிச எதார்த்தவாத வழிமுறையின் வேறுபல ஆதரவாளர்களும் அதனால் 'ஒடுக்கப்பட்டதாக' ஏன் உணர வேண்டும்? லூயி அரகான், மற்றும் பாப்லோ நெருடா போன்ற மாபெரும் கவிஞர்கள் அதனுடைய 'எல்லை வரம்புகளை' உணர்ந்த போதிலும் அதைப் பொருட்படுத்தாது தொடர்ந்து எழுதி வந்ததேன்?

புத்தார்வக் கற்பனையிலாளர்கள் புத்தார்வக் கற்பனை இலக்கியத்தையும், எதார்த்தவாதிகளின் எதார்த்தவாதத்தையும், இயற்கையிலாளர் இயற்கையிலையும் படைப்பாக்க சுதந்திரத்தின் பேரால் சரியானதென்று வாதாடினர். அதற்கு மாறாக சோவியத் எழுத்தாளர்கள், சோஷலிச எதார்த்தவாதத்தை உறுதியாக ஆதரித்து வந்தனர். அவர்கள் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த வழிமுறையில் தங்குதலையின்றிப் படைக்கின்றனர். அதனுடைய 'தடைக்கட்டுகளை' அவர்கள் உணர்வதில்லை.

சோவியத் எதார்த்தவாதம் இலக்கியப் படைப்புக்களின்

கருப் பொருள்களையும், பொருள்களையும், படைப்புக்களையும் வரையறுத்துக் கூறுவதில்லை. அது போன்றே அது, உருவகத்தையோ அல்லது விகாரத்தையோ மிகைப்புரையையோ, ஒரு பொருளைப் பற்றி மரபுமீறியவகையில் சித்தரிப்பதையோ மற்றும் கலைப் படைப்புக்களின் பிற பயனுறுதியான வடிவங்களையோ நிராகரிப்பதில்லை. ஆனால் எழுத்தாளர்கள் மக்களின் வாழ்க்கை, சிந்தனைகள் மற்றும் உணர்வுகளை மெய்ப்பாடான முறையில் சித்தரிக்க வேண்டும். விளதீமீர் மாய்கோவ்ஸ்கி, பெர் தோல்டு பி ரெக்ட், நஜீம் ஹிக்மெத் மற்றும் பாப்லோ நெருடா அடிக்கடி வாழ்க்கையை 'மெய்ப்பாடான உருவக' வடிவத்தில் சித்தரித்தனர். வாழ்க்கையின் மெய்ப்பாட்டை உருச்சிதைக்கின்ற உருவகத்திலல்ல. சோவியத் யூனியனின் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சாஸனம், சோஷலிச எதார்த்தவாதம் 'சோவியத் இலக்கியத்திற்கு, தனி நபர்களின் பிரத்தியேகத் திறமைப் பண்புகளையும் எந்த இலக்கியப் பானியிலும் புதுமைப் புனைவுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு எல்லா வாய்ப்புக்களையும் உத்தரவாதம் செய்கிறது' என்று குறிப்பிடுகிறது.

'மகிழ்ச்சிகரமான முடிவு' என்பதைப் பொறுத்த மட்டிலும் அது சோஷலிச எதார்த்தவாதம் புனைந்த ஒன்றல்ல என்பதை அந்தச் சொற்களை காட்டுகின்றன. ஒரு நாவல் படைப்பின் முடிவானது நாவலாசிரியர் தெரியப்படுத்த விரும்புகிற கருத்தினை ருந்தும், அதன் உள்ளடக்கத்திலிருந்தும் அமைய வேண்டும். எனவே ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான முடிவானது சோவியத் இலக்கியத்திற்குக் கட்டாயமானதல்ல.

அதைப் பார்ப்பதற்கு, 'டான் நதி அமைதியாக ஓடுகிறது' என்ற மிகையில் ஷோல்கோவின் நவீனத்தின் இறுதிப் பக்கங்களை நாம் நினைவு கூர்ந்தாலே போதுமானது.

சோஷலிச எதார்த்தவாதமானது தனது சித்தாந்த மற்றும் கலையார்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறுவது சரியானதாகும். வாழ்க்கையிலும், கலையிலும் அது உண்மைக்காக நிற்கிறது எனவே, அதன் விளைவாக அது பொய்மையை எந்த வடிவத்திலும் நிராகரிக்கிறது.

அது வருங்காலத்தை நோக்கி நிற்கிறது. எனவே, அது எழுத்தாளனுக்கும் வாசகருக்கும் மனித நேய மரபுகளுக்கு ஏற்பவும், உயர் சமுதாய உணர்வுடனும் போதனை அளிக்கின்றது. காலத்தின் உண்மையான வீரர்களைக் காட்டுகிறது. மேலும், காலத்தையும் வாழ்க்கையையும் உன்னதமான கருத்துக்களின் அனுகூலமான நிலையிலிருந்து மதிப்பிடவும் மனித குலத்தின் லட்சியங்கள் சித்தி பெறுவதன் பாதையில் தடையாக நிற்கும் சகல தீம்புகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் மக்களுக்கு உதவுகிறது.

கடைசியாக — ஆனால் முக்கியத்துவத்தில் குறையாத விஷயம் — சோவியத்தியிலாளர்கள் ஓய்வொழிச்சலின்றிப் பேசி வருகிற 'கடுமையான கட்டுப்பாடுகள்' மெய்யாகவே இருக்குமானால் இன்று உலகெங்கும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் படிக்கப்படுகின்ற சோவியத் இலக்கியத்தின் படைப்புகள் தோன்றியே இருக்க முடியாது என்பது மிகவும் தெளிவான விஷயமாகும்.

மேன் மக்கள்

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

பொன்னம்மா அந்த அலுவலகத்திற்கு வந்தபோது காலை எட்டு மணி. வெறிச்சோடி இருந்த அதன் உள்ளே காக்கிச் சேட் அணிந்த ஒருவன் துடைப் பத்தால் அலட்சியமாகக் கூட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கும்பலாகப் பல மேசைகள். அதனை மறைத்து பைல்கள். பிரமாண்டமான அலுமாரிகள், தூசு படிந்த ருக்கைகள்.

வாசலில் நின்றவாறு பொன்னம்மா இவற்றினை நோக்கினாள். அவளின் கைகளுக்குள் சிறைப் பட்டு இருந்த இரண்டு வயதுச் சிறுபிள்ளையும் ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக் கொண்டு.

'அம்மா ....' என்று மழலை பேசி கைகளினால் தாயின் கன்னத்தில் அடித்தது.

'சும்மா இரடா' என்று பிள்ளையின் கைகளை விலத்திக் கொண்டு வாசலிலேயே நின்றாள்.

கூட்டிக் கொண்டிருந்த காக்கிச் சேட்டுக்காரன், தலையை நிமிர்த்தி பொன்னம்மாவைப் பார்த்தான். அவன் பார்வையிலும் அவன் கூட்டுவதைப் போன்ற அலட்சியம் தெரிந்தது.

'என்ன வேணும்?' என்று உரத்த குரலில் கேட்டவாறு அவளை நெருங்கினான்.

'எத்தனை மணிக்கு ஆட்கள் வருவினம்?' என அவள் கேட்கும் போதே குரலில் பதட்டம் இருந்தது.

இப்படியான இடத்திற்கு வந்த அனுபவம் இல்லாத நிலை, எப்படிக்கதைப்பது என்று தெரியவில்லை.

'எந்த ஆட்கள்?' என அவன் கேட்டான்.

'இஞ்சை வேலை செய்யிற ஆட்கள்'.

'எட்டரை மணிக்குத்தானே கந்தோர், இப்ப எட்டு மணிக்கே வந்து வேலை செய்யிற ஆட்கள் எங்கை என்றால், உதென்ன கேள்வி? நீ வருவாய் என்று என்ன இஞ்சை ஆட்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பினமே?' என காரணமில்லாமல் பாய்ந்தான்.

அந்தப் பாய்ச்சலைத் தடுக்க பொன்னம்மாவுக்கு வழி தெரியவில்லை. அவளைப் போன்ற ஆட்களுக்கு சொல்லிப் பழக்கப்பட்ட மாதிரி.

'இல்லை ஐயா, எனக்குத் தெரியாது ஐயா' என்று சொன்னாள்.

அவள் ஐயா என்று சொன்னதால் காக்கிச் சேட்டுக்காரனின் போக்கில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. அவன் குளிர்ந்துவிட்டாபோலும்.

'என்ன விசயம்?' என்று கேட்டான். குரலில் உஷ்ணம் இல்லை.

'நாங்கள் குளத்தடியில் இருக்கிறம். அண்டைக்கு அடிச்ச காத்தில எங்கடை வீட்டுக்கூடா காத்தோடை போட்டுது. அது தான் ஐயா இஞ்சை வந்து எழுதிக் கொடுத்தால் உதவி செய்வினம் என்று சொல்லிச்சினம்' என்று பொன்னம்மா சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவளுக்கு மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்கத் தொடங்கி விட்டது.

ஏற்கனவே நடந்த களைப்பு, பிள்ளையின் சுமை எல்லாம் அவளை நிலை குலைத்திருந்தன.

'அதெல்லாம் இப்ப நிற்பாட்டியாச்சே! இவ்வளவு நாளும் என்ன செய்தனங்கள்?' என்று காக்கிச் சேட்காரன் கேட்டான்.

'எங்களுக்குத் தெரியாது ஐயா. இப்பதான் கேள்விப்பட்டம்'.

'ம்... பிரச்சனைதான்... எதுக்கும் அதிலிருக்கிற ஐயா வருவார், அவர் வந்தவுடன் கதைச்சுப்பார்' என்று சொல்லிவிட்டு அவன் மேசைகளைத் தட்டித் தொடங்கினான்.

'இதிலிருக்கலாமே ஐயா' என்று வாசல் கரையோரமாக இருந்த கதிரைகளைக் காட்டி அவன் கேட்டான்.

'ஓமோம்' என்று அவன் உத்தரவுதர அவள் பயபத்தியுடன் அதில் வெருவாகக் கஷ்டப்பட்டு இருந்து கொண்டிருந்தபடியில் இருந்த பிள்ளையை இறக்கி விட்டான்.

'அம்மா அம்மா' என்று மெல்லியதாக சத்தம் இட்டுக் கொண்டு அந்தப் பிள்ளை ஒவ்

வொரு கதிரையாக பிடித்துப் பிடித்து தளிர் நடை பயின்று தாயைப் பார்த்துச் சிரித்து விளையாடத் தொடங்கியது.

பொன்னம்மா சீலைத் தலைப் பால் கழுத்தையும் முகத்தையும் அழுத்தித் துடைத்தாள். ஆனாலும் வியர்வை நின்றபாடியில்லை.

நேரம் ஒன்பது மணியான பின்னர் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் சிலரைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் காக்கிச் சேட்டுக்காரன் காட்டிய இடத்து ஆளைக் காணவில்லை.

மெல்ல மெல்ல ஆட்களின் வருகையும், அதனூடாக பரபரப்பும் ஏற்படலாயிற்று. பொன்னம்மாவால் தொடர்ந்து இருக்க முடியவில்லை.

விளையாடிக் களைத்த பிள்ளை, மடியில் அமர்ந்திருந்து சீலைத் தலைப் பைப் பிடித்து அதில் இருந்த சிறிய கிழியல் ஊடாக கையைச் செலுத்துவதும் பிறகு வெளியே எடுப்பதுமாக இருந்தது.

அவளைப் போலவே பலர் வந்து பக்கத்துக் கதிரையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். வயது போனவர்கள், பெண்கள், ஆண்கள் என்று பலர்.

ஒன்பதரைக்கு மேல்தான் நாகரிகமாக உடையணிந்த நடுத்தர வயதுக்காரர் ஒருவர் காக்கிச் சேட்காரன் காட்டிய இடத்திற்கு வந்தார்.

இவ்வளவு நேரமும் காத்திருந்த களைப்பு நீங்கியது போல இருந்தது. அவள் எழுந்து பிள்ளையைத் தூக்கிக் கொண்டு அவர் இருந்த இடத்துக்குச் சென்றாள்.

பயந்து கொண்டு மேசைக்குப் பக்கத்தில் போய் நின்றாள். கதிரையில் அமர்ந்திருந்த அவர்

சிகரெட் ஒன்றைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து பொன்னம்மாலைப் பார்த்தார். சட்டென்று முகம் சுருங்கியது. 'ஏய், கொஞ்சம் தள்ளி நிலை' என்ற அவரின் சத்தம், கட்டைக் குரலில் வெளிப்பட்டது.

முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு, 'இப்பதான் ஒவியர் கக்கு வந்தான். வந்தவுடனே ஒரு ஐந்து நிமிஷம் நீம்மதியாய் இருக்க விடாதேங்கோ. ஏதோ கொடுத்ததை வேண்டவாற ஆட்கள் மாதிரி ஓடியாங்கோ' என்று அவர் சத்தம் போட்டார்.

'என்ன மச்சான் கந்தசாமி' என்று கேட்டபடி கண்ணாடி போட்ட ஒருவர் அங்கு வர,

பொன்னம்மா மீது பாய்ந்த கந்தசாமி என்ற நபர், கண்ணாடி பேரட்டவரைப் பார்த்து, 'பாரன் மச்சான், இப்பதான் வந்தான். உடனே என்னைக் கலைச்சுக் கொண்டு வந்திட்டுது' என்றார்.

கண்ணாடிக்காரர் சிரித்துக் கொண்டே போய்விட்டார்.

பொன்னம்மாவுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. உடலில் மெதுவான நடுக்கம் ஏற்பட்டது. நெஞ்சத்தில் விபரிக்க முடியாத பய உணர்ச்சி.

இந்தப் பிரச்சனையால்தான் நான் போகமாட்டன் என்று சொன்னான். அவர் கேட்டால் தானே. ஒருநாள் உழைப்புக் கெட்டுப்போம் நீ போயிட்டுவா என்று சொன்னார். இப்ப நான் தான் கயிஸ்டப்பட வேண்டி இருக்கு என நினைத்துக் கொண்டார்.

கந்தசாமி என்ற அந்த நபர், ஆத்திரத்துடன் பொன்னம்மாலைப் பார்த்தார். பரட்டைத்

தலை, எண்ணெய் வடிந்து காய்ந்து போன முகம், முழியான காது, மூக்கு, வியர்வையால் நனைந்த உடம்பு, உப்பிய வயிறு.

அழுக்கும், கந்தலும் சேர்ந்த சேலை அவனைப் போலவே அதனை லட்சணங்களும் கொண்ட பிள்ளை.

'என்ன விசியம்...?' என்று கேட்டார்.

அவள் சொன்னாள்,

'எங்கை அவர்?'

'ஆர் ஐயா?'

'உன்ரை புருஷன்'

'அவர் வேலைக்குப் போட்டார்'

'என்ன வேலை'

'கூலி வேலை ஐயா'

'நீ வேலைக்குப் போறேல்லையே?'

'முந்திப் போனான் ஐயா. இப்ப கொஞ்சநாளாய் போற தில்லை. உடம்பு ஒலாது. இனி பிள்ளை பிறந்த பிறகுதான்'

'உன்ரை புருஷன் எங்கை என்று சொன்னாள்'

'அவர் வேலைக்கு என்று'

'உனக்கும் புருஷன் இருக்கே' என்று கேட்கும் போதே, கந்தசாமியின் முகத்தில் கேலியான சிரிப்பு வெளிப்பட்டது.

பொன்னம்மாவின் உடல் பதறியது. பிள்ளையை இறுக அணைத்தாள். உதவி கேட்க வந்த இடத்தில் இப்படியெல்லாம் கேள்வி கேட்பார்கள் என்று தெரியாதே!

அந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல வாயைத் திறக்க முடிய

வில்லை. அவ்வளவு பதப்பட்டது. அவள் இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டதால் தான் கேட்ட கேள்வி சரியான கேள்வி என்று நினைத்தோ என்னவோ,

'உள்ளதைச் சொல்லு' என்று கந்தசாமி உற்சாகத்துடன் கேட்டார்.

'எனக்கு புருஷன் இருக்கிறார் ஐயா'

'சும்மா பொய்சொல்லாதே. உன்னைப் போல ஆட்கள் கனபேர் இஞ்சை வாறவை. ஒழுங்காய் குடும்பம் இருக்காது. பிள்ளையான மாத்திரம் வருஷம் தவறாமல் பெத்துப் போடுவின்ம வயித்தில ஒன்று இடுப்பில ஒன்று எண்டு எந்தநாளும் இப்படித் தான்' என கந்தசாமி சொல்லிக் கொண்டு போக,

பொன்னம்மாவுக்கு அழுகை பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. கூடவே ஆத்திரமும் உண்டானது. தான் வந்த காரணத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல் தேவையில்லாமல் தன்மானத்தைப் பரிசோதிக்கும் இந்த மனிசனை இப்படியே பூமி பிளந்து விழுங்க மாட்டாதா? என்று நினைத்தாள்.

'ஐயா, குடும்பம் சரியான கயிஸ்டம் ஐயா. எல்லாரையும் போல எங்களை நினையாதேங்கோ. நான் கடிதம் எழுதிக் கொண்டு வந்தான்' என்று சொல்லிக் கொண்டு கசங்கிப் போயிருந்த ஒரு கடிதத்தை நீட்டினாள்.

அழுக்கான அதனைக் கந்தசாமி வாங்கவில்லை. அவளின் கோலம் அவரை என்ன நினைக்க வைத்ததோ,

'இஞ்சை ஒரு உதவியும் இப்ப செய்யிறதில்லை. உனக்கு

புருஷன் இருந்தால் அவனை அனுப்பு' என்றார்.

'ஓம் ஐயா, அவரை அனுப்புறன். இப்ப இந்தக் காயிதத்தைப் படியுங்கோ ஐயா'

'உதெல்லாம் இப்ப தேவையில்லை. போய் புருஷன் இருந்தால் அனுப்பு'

'ஐயா'

'இதென்ன கிரைச்சல்; நான் தமிழில் தானே சொல்லுறன். போய் புருஷனை அனுப்பு' என்று அவர் சத்தம் போட்ட,

பொன்னம்மாவின் கையில் இருந்த அந்தப் பிள்ளை அழுத்தொடங்கியது. அதன் அழுகையை அவரால் சிக்க முடியவில்லை.

அது காரணமாக பிள்ளையுடன் அவள் வெளியேறினாள். மன வேதனை, உடல் களைப்பு எல்லாம் அவளை கிள்ளிப் படுத்த அவள் தளர்ந்த நடையுடன் புறப்பட்டாள்

'கண்டவன் பின்னாலேயும் திரியிறது. பிள்ளையனைப் பெறுகிறது. பிறகு உதவிக்கு வந்திடின்ம' எனக் கந்தசாமி சொன்னதும் அவள் காதில் விழுந்தது.

இவற்றுக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல முடியாத ஆற்றமையுடன் அவளால் கண்ணீரைத் தான் விட முடிந்தது.

மத்தியானம் சாப்பிடப் போகும் போது கந்தசாமியும் கண்ணாடி போட்ட அவரின் நண்பர் கந்தவனமும் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டுத்தான் வந்திருந்தார்கள்.

ஆனால் அது அவ்வளவு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் பின்னேரம் போகும் போது செக்கண்ட் ரவுண்ட்

அடிக்க முடிவு செய்து நாலு மணிக்கே புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

கந்தசாமி கலியாணம் முடித்தும் தனிக்கட்டை. பெண்சாதி பிரிந்து போய் நாலைந்து வருடங்கள். கந்தவனத்திற்கு இன்னும் கலியாணம் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை.

அவர்கள் வழக்கமாக சில்லறைக்குச் சாராயம் குடிக்கும் அந்த தேநீர்க் கடையின் பின்பக்கம் போய் கொஞ்சம் குடித்து விட்டு சிகரெட் புகையுடன் வெளியே கடை வாசலில் நின்றார்கள்.

'வாவன்டாப்பா இப்படியே கொஞ்சத் தூரம் ரவுண் பக்கம் நடந்துபோய் வருவம். பிறகு வந்து மற்றத்தரம் அடிப்பம்' என்றார் கந்தசாமி.

அதன்படி நடந்தார்கள். கூல்பார் வாசலில் நின்று மற்ற சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டபோது,

கொஞ்சம் அதிகப்படியான ரோஸ் பவுடர் பூசிய முகமும் வித்தியாசமான பார்வையும் கொண்ட நாகரிகமான தோற்றம் உடைய மஞ்சள் சாறி அணிந்த அந்தப் பெண்ணைக் கந்தசாமி கண்டார்.

பார்வைகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன.

'கந்தவனம், அந்த ஆளைப் பார்! எப்படியிருக்கு?'

'நல்லாத்தான் இருக்கு'

'நல்ல வடிவதான்'

'எங்களைத்தான் பாக்கிறுள்'

'பொறு பாப்பம்'

அவள் வடிவாக கந்தசாமியைப் பார்த்தாள். பிறகு அவ

ரைப் பார்த்துக் கொண்டே நடக்க, ஆரம்பித்தாள்.

'அவள்- போறாள்' என்று கந்தசாமி சொல்ல,

'அவசரப்படாதே. அவனின்ரை பார்வை வித்தியாசமாகத்தான் இருக்கு. போகட்டும் பின்னாலே போய் பார்ப்பம்' என்றார்.

அவள் அடிக்கடி பின்னாலே திரும்பி கந்தசாமியைப் பார்த்துக் கொண்டு முன்னே நடக்க, கந்தசாமியும், கந்தவனமும் பின் தொடர்ந்தனர்.

அவள் இதரே இருந்த தியேட்டரினுள் புகுந்து, ரிக்கெட்டுகள் வழங்கும் கவுண்டரின் ஓரமாக ஓரமாகினாள்.

கந்தசாமி அவளைப் பார்க்க, அவள் சட்டென்று மெதுவாகப் புன்னகைத்தாள். தியேட்டரில் படம் தொடங்கியபோது, அவளின் பக்கத்தில் உற்சாகத்துடன் கந்தசாமி அமர்ந்திருந்தார். ●

சென்னை

நர்மதா வெளியிட்டாளர்

சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீவாவின்

ஈழத்திலிருந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்

ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்;

கடிதங்கள்

ஜூன் மாத மல்லிகையைப் பார்க்கும் பொழுது மிக விருப்பமாக இருந்தது என் மனசுக்கு.

காரணம் தி. க. சி. என அழைக்கப்படும் சிவசங்கரனை எனக்கு இலக்கிய பூர்வமாக நீண்ட நாட்களாகத் தெரியும். அன்றோ— அவரது கருத்துக்களை— முன்னர் தாமரையில் பொறுப்பு வகித்து வந்த காலத்திலிருந்தே அறிந்து வைத்துள்ளேன். அவரது உருவத்தை அட்டையில் பிரசுரித்ததற்காக எனது பாராட்டுக்கள்.

நீங்கள் சமீப காலமாகத் தமிழகத்திற்கு அடிக்கடி போய் வருவதாகத் தகவல்கள் மூலம் அறிந்திருக்கின்றேன். அங்கு சகல எழுத்தாளர்களையும் சந்திப்பதுண்டா? என்ன விதமாகக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்வீர்கள் என்பதை எழுத்தில் நாமறிந்து கொள்ளக் கட்டுரைவடிவத்தில் தந்தால் என்ன?

இம் முறை வெளிவர இருக்கும் 20 வது ஆண்டு மலரைப் பற்றி மல்லிகையில் படித்துள்ளேன். ஒரு தரமான மலராக வெளிவரும் என்பது எனது நம்பிக்கை. என்னைப் போலப் பலருக்கும் கொழும்பில் ஒரு சங்கடம் உண்டு. முன்னர் கொழும்பில் பல புத்தகக் கடைகளில் மல்லிகை வாங்கக் கூடியதாகச் சலபமாகக் கிடைத்தது. ஆனால் கடந்த ஜூலை எரிப்புக்குப் பின்னர் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் விற்பனை செய்யக் கூடிய கடைகள் இல்லை. எனவே தேடித் தேடித்தான்— பல சிரமப்பட்டு— மல்லிகை போன்ற ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளை வாங்க வேண்டியிருக்கின்றது. நானறிந்த வரையில் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டைத் தவிர, மற்றப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் தரமான சுவைஞர்கள் இப்படித்தான் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப் படிக்கின்றனர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். இதற்கு ஏதாவது சலபமான வழி முறைகளைச் செய்ய முடியுமா?

ஒரு சஞ்சிகை தனது இருபதாவது ஆண்டு விழாவை ஈழத்தில் கொண்டாடுகிறது என்ற யதார்த்தமான செய்தியே ஒரு சரித்திரமாகும். இந்தச் சாதனையைச் செய்வதற்கு நீங்கள் அதற்குப் பாத்தி கட்டிப் பசனையிட்டு உழைத்த உழைப்பை இலக்கிய உலகம் லேசில் மறந்து விட முடியாது. அத்தனை உழைப்பு உழைத்துள்ளீர்கள். நானறிந்தவரை இத்தனை சிரமமான உழைப்பை உங்களைத் தவிர வேறு எவருமே தங்களது சஞ்சிகைக்குச் செய்தி திருக்க முடியாது. ஒரு இலட்சிய வெறியும் தாகமும் இடைவிடாத நல் நோக்கமும் இருந்திருந்தால்தான் இது சாத்தியப்படும் என நான் நம்புகின்றேன்.

கொழும்பு - 11

எஸ். ரவீந்திரன்

குடு பிடித்து ஒருவரையொருவர் சாடிய விவாத மேடை கப் சிப் என்றாக்கி விட்டார்கள். இனி எப்போ இன்னொரு இலக்கிய விடையதான சர்ச்சை கிளம்பி அரங்கேறுமோ?

சிறுகதை ஆக்கங்களையிட்டு இளையோருக்கும் சில சமயங்களில் மல்லிகையில் களம் கிடைப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி. எழுத்துலகில் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட எழுத்தாளர் சிறுபிள்ளைத் தனமாக (கௌரவமான இலக்கியம் படைப்பதில்) விளையாடலாமா? ஆனி மல்லிகை இதழில் வெளியான சிறு கதைகளில் 'எழுச்சி' (இரத்தினவேலோன்) எனக்கு வியப்பைக் கொடுத்தது. இன்னொருவரின் தரமான படைப்பு இடம் பெற வேண்டிய இடத்தில் 1980 ஆனி 'சுடர்' இதழில் வெளியான 'வரட்டுக் கௌரவங்கள்', 'எழுச்சி' யாக மீண்டும் வெளிவந்திருப்பது கண்டு வேறு சஞ்சிகையில் மலர்ந்த ஆக்கங்கள் மல்லிகையில் மீண்டும் மலருமோ என எண்ணத் தோன்று..... ஆக்கியவர் ஆசிரியருக்கு காது குத்துகிறாரே! மல்லிகையின் மணமும் கெடக்கூடாது.

மல்லிகையின் வளர்ச்சியையிட்டு வாழ்த்தி. ராஜபாளையம் சிறப்பிதழை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.

சரசாலே.

கிருஷ்ண மங்கை

ஜூன் இதழ் கண்டேன். மகிழ்ச்சிகள். முருகானந்தன் எழுதிய 'அறுபதுகளின் புதிய கலையும், கதிர்காமநாதனின் பங்களிப்பும்? கட்டுரையும், முருகபூபதி அவர்களின் 'தமிழகத்தில் மூன்று வாரங்கள்' கட்டுரையும் நன்றாக இருந்தன. மணிவிழாக் கண்ட 'வித்தி' யின் விபரங்கள் அறிந்தேன் நன்றி.

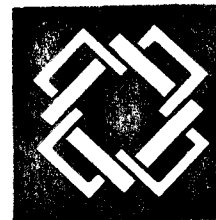
'சோலைக்கிளி' யின் தரமான பல கவிதைகள் பல இதழ்கள் விருந்தும் என் நெஞ்சைத் தொட்டன. 'குடுக்கை வச்சான்' 'பாக்கை' மிக நன்று.

மேலும் அதே இதழில் எனது கேள்வி ஒன்றுக்கு விடையளித்திருந்தீர்கள். நீங்கள் சொன்னபடி ராஜபாளையம் சிறப்பிதழ் முடிந்ததும் கல்முனைச் சிறப்பிதழை வெளியிட நான் ஒத்துழைக்கிறேன். அதற்கான விளக்கங்களுடன் பின்னர் சுடிதம் எழுதுகின்றேன்.

தொடர்ந்து வரும் மல்லிகைகளில் அதிகமான அச்சப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. இதை நிச்சயமாகத் தவிர்த்துக் கொள்ளவும்.

கல்முனை - 40

— அன்பிதயன்

உள்ளம் கவர்
கலா பரமேஸ்வரன்

ப. சந்திரசேகரம்

கலை விழை மாந்தர் கலைமகள் கண்டனர்
அறநெறிச் செல்வோர் அறத்து முதல் கண்டனர்
தவ நெறிச் செல்வோர் தவத்து முதல் கண்டனர்.

கலா எனும் அன்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட, அழைத்துக் கொண்டே வாழப் போகும் பரமேஸ்வரன் வயதில் இளையவர்; அறிவில் முதிர்ந்தவர்: பண்பில் ஆளுமை பெற்றவர்.

அவருக்கும் எனக்கும் வயது வெளியிடை அதிகமாயிருந்தும், நாங்கள் இருவரும் பாசப்பிணைப்பால் இணைக்கப்பட்டவர்கள்.

கல்வி எனும் கலை கடலும். அறம் எனும் வாழ்க்கை இலட்சியமும் மக்களுக்காகச் சேவை செய்யும் தவ நெறியும் அவரில் சங்கமித்தன.

மக்களை அவரது உள்ளச் செறிவினால் ஆட்கொள்ளும் பெருமை அவரது பிறப்பியல்பாகும்.

குரு — மாணவ இணக்கமும், நண்பர்களோடு கேண்மையும், துன்புறுவோருக்கு இரங்கும் இயற்கைக் குணமும் கலாவின் அணிகலன்கள்.

அன்புத் தமிழ் பரமேஸ்வரன் 'நவசிரார்கினியம்' எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையால் அவரது தர்க்க வன்மையால், அதி சிறந்த உரையாசிரியரானார்; திறனாய்வுக் கலையை தனது வாழ்க்கைக் கலையாகக் கொண்டதினால் ஈழவழி நாட்டிலும், முத்தமிழ் வளர்ந்த மதுரையம்பதியிலும் சுடர்விட்டு ஒலி பரப்பினவிற்கு அவரது புகழ் பரவி விட்டது.

தமிழே மூச்சாக, வாழ்வாக, தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இளம் அறிஞர் தமிழ் உரிமை எனும் பலிபீடத்திலேயே உயிர் துறந்தார் என்று கொள்ளும் பொழுது, அவரது ஈழணையற்ற வாழ்க்கைத் துணைவியாரும், செல்வக் குழந்தைகளும் தங்கள் அருமை முதல்வர், தந்தை, தமிழ் வழி நின்று தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு வழி கோலிச் சென்றார் என ஆத்ம சாந்தி பெறப் பராசக்தி அருள் புரிய வேண்டும்.

எனது உறவு அவரை சைவ வேதாந்த நெறி நின்று சமதர்ம இளைஞர் சீராளர் என்றே கொள்ளுகின்றது.

அகிலத்தினை உருவாக்கி, இயங்கவைத்து செயற்பட வைக்கும் அன்னை பராசக்தி இவரது வைணவியாக செல்வத் தாயாக விளங்கினாள். எனவே தனது முதலாம் மழலைச் செல்வத்தினை அங்கயர்க் கண்ணியாக்கினார். மக்கள் சேவையே, அவர்கள் உள வியல் விடுதலைக்கு உழைத்தலே மக்கள், மக்களுக்காகச் செய்யக் கூடிய நிவேதனம். சகோதரி நிவேதிதை சமய ஒழுக்கமும் கல்வி யும் பின்னிப் பிணைந்த அயர்லாந்து நன் நாட்டில் பிறந்து, பாரத நாட்டில் தன் வாழ் நாளை அர்ப்பணித்த அம்மையார், பரமேஸ் வரன் உலகில் வாழ் மக்களின் மகோன்னத சக்தியைப் போற்றி வளர்த்தவர். அர்ப்பணம் என்பது அவரது கட்டளை கல்.

தனது தத்துவத்தைப் புலப்படுத்துவதற்காகத் தனது குழந் களுக்கு இந் நாமங்களைச் சூட்டினார் என்பது எனது உள்ளக் கிடக்கை.

தமிழ் இனமே அகதிகளாகக் கமட்சியளிக்கும் இக் கொடேக் காலகட்டத்தில் எனது ஆருயிர்த் தம்பியான, கலாவினைப் பிரிந்த எனது உள்ளத்துக்கு சாந்தி அளிக்க முடியாத நான் எவ்வாறு அவரது அருமைத் துணைவிக்கும், குழந்தை மணிகளுக்கும், இலங் கைத் தமிழ்க் குடும்பத்திற்கும், உலகத் தமிழ் மக்களுக்கும் ஆறு தல் கூற முடியும்?

ஆனால், நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த கலாவின் சுருவில் பல கலாக் கள் உதிப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

‘மாய்தல் எனும் பேருண்மை பிறத்தலெனுமுண்மை, வந்து தித்தோர் தொல்லுலகில் வளர்தலெனுமுண்மை. தேய்தலெனு முண்மையிவை யாருமுளங் கொள்ளச் சென்று தேய்த் திறந்து தித்து நின்று வளர்கின்றேன்’ எனும் விபுலாந்த மொழி எல் லோர்க்கும் ஆறுதலும், சாந்தியும் தரவேண்டும். *

கடிதம்

ஜூன் மாதம் மலர்ந்த மல்லிகை படித்தேன். ‘சடப்பொருள் என்று நினைத்தாயோ’ என்ற கதை மூலம் ஒரு மினிபஸ் பயணத் தின் நுண்ணிய நிசுழவுகளை, உணர்வுகளை, கேவலங்களை மிகவும் துல்லியமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் எடுத்துக் காட்டியதோடல் லாமல் கோகிலா தன் துணிச்சலையும் காட்டிவிட்டார்.

‘எழுச்சி’ கிறுகதை முன்பு கடலில் பிரசுரமாகியிருந்தது. இது இரண்டாவது பிரசுரம். ‘மறுபிரசுரம்’ என்று போட்டிருக்கலாம்.

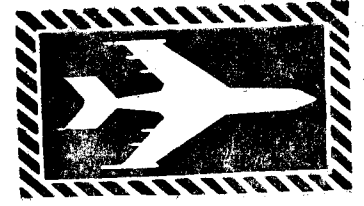
முருகபூபதி தான் தமிழகத்தில் கழித்த மூன்று வாரங்களில் சந்தித்த பல இலக்கியகாரர்களை எம்மோடும் சந்திக்க வைத்து விட்டார், அமரத்துவமடைந்த கலைஞர்களை, அவர் பற்றிய தகவல் களை மாதாமாதம் தருவது மல்லிகைக்குரிய சிறப்பம்சம்.

வேலினை கிழக்கு.

சு. கருணாநிதி

போவியத் தரிசனம்

— சாந்தன்

எந்த ஒரு முற்போக்காள னதுமோ அன்றி இலக்கிய ஆர் வலனதுமோ கனவுகளில் ஒன்றாக அமைவது சோவியத் நரட்டை ஒரு தரமாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்பதாகும்.

எனது இந்தக் கனவு ஜூன் மாதத்தில் நனவாகியது. இலங்கை — சோவியத் நட்புற வுக் கழகம் இவ் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தது: நன்றி.

ஏறத்தாழ ஒரு மாதம் மாஸ்கோ, லெனின்கிராத் ஆகிய இரு நகர்களிலும் செலவிட முடிந்தது. இலக்கியங்கள் மூல மும், இலட்சியங்கள் மூலமுமே பரிச்சயப்பட்டுவிட்டிருந்த ருஷ்ய மண்ணை நேரில் நெருக்கங் கொண்டமை மறக்கொணா அநு பவம்.

என்னுடைய கலை இலக்கி யம் சம்பந்தமான சுற்றுவாவாக அமைந்தது. அகலக் கால்வைத்து சோவியத் குடும்பத்தின் பல குடி யரசுகளுக்கும் விஜயம் செய்து, ஒன்றையுமே முழுமையாகக் கண்டு கொள்ளாமல் விடுவதி லும், முதலில் ருஷ்ய நாட்டை யாவது முழுதாகக் காண விரும் பினேன்.

அதற்கேற்றவாறு மேற் சொன்ன இரு நகர்களிலுமே

என் பிரயாண ஒழுங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன: இந்நகர் களிலுள்ள ஏராளமான கலைக் கூடங்கள், ஒவிய சிற்ப சாலை கள் மற்றும் இலக்கிய சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த இடங்கள் இவற்றைச் சரிவரப் பார்க்கவே இந்த ஒரு மாதம் போதாதிருந் தது. மாஸ்கோவில் திரிச்சியர் கோவ் ஒவியக் காட்சிச் சாலை, அர்காங்கில்ஸ்கோயே, கொல மன்ஸ் கொயே, தல்ஸ்தோய் நினைவகம், செஞ்சதுக்கம், லெனின் சமதி போன்றவை இன்னமும் கண்முன்னால் நிற்கின் றன.

இலக்கிய மாமுனி தல்ஸ் தோயின் யாஸனயா போல் யானு மாஸ்கோவிலிருந்து சற் றுத் தொலைவில் அமைந்துள்ளது, இலக்கிய ஆசிரமம்.

மாஸ்கோ, அமைதியான நகரம். அது அல்வளவு அமைதி யானதாக, இயற்கையுடன் இவ் வளவு நெருக்கம் கொண்டதாக இருக்குமென நான் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எல்லா விஷயங் களையும் போலவே நகர நிர்மா ணமும் பரிபூரணமாகத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது என்பது கண் கூடு. மற்றவிஷயம்: கண்முன்னே வளர்ந்து கொண்டு போகின்ற மாடிக் கட்டிடங்கள்- அவ்வள வும் மக்கள் குடியிருப்புகள்.

லெனின் கிராத் மாஸ்கோ விலிருந்து மாறுபட்டுத் தெரிந்தது. கூடியபட்சம் பழைய சிற்ப கட்டிடம் வேலைப்பாடுகளும், நீருற்றுகளும், பாலங்களும், நல்லதிர்ஷ்டம், நான் போன வேலை வெண்ணிரவுகளின் காலம். நேவாநதியின் திறந்து மூடும் பாலமும் நெஞ்சை உலுக்கிய குளிரும் ஒன்றாக நினைவில் பதிந்துள்ளன, ஸ்மொல்னி, புஷ்கின்பார்க், பெத்ரோத்வாறியட்ஸ், எர்மித்தாஷ் எல்லாவற்றையும் முழுதாகச் சுவைத்திட காலம் பிரச்சனையாயிருந்தது. ஓட ஓடப் பார்த்ததிலேயே இவ்வளவு நிறைவு. லெனின் கிராத் கலைஞர்கள் நகரம். அங்கே ஓவியர் ஒருவரைத் தேட முனைந்தபோது, 'திருப்பதியில் மொட்டைத் தாதுகளைத் தேடிய' என்கிற சொற்றொடரின் அர்த்தம் முழுதாகப் புரிந்தது.

லெனின் கிராத் ஒரு வீரர்கள் நகரமுமாகும், 900 நாட்கள் ஃபாஸிஸத்தின் முற்றுகையை எதிர்த்து நின்று வெற்றிகண்ட பூமி. அந்த வீரர்கள் நினைவாலயத்திலும் அந்த முற்றுகையில் உயிர் நீத்த மக்களின் இடுகாட்டிலும் மிதித்தபோது மெய்சிலிர்த்தது. லெனின் கிராத்தின் இந்த வரலாறு கவனிக்கப்பட வேண்டியது — அதன் முழு அர்த்தங்களிலும்.

எழுத்தாளர்கள் என்று பலரைச் சந்திக்க முடியாது போய் விட்டது. இலங்கையிலிருந்து ஆறுதலாகப் புறப்பட முடியாத தால் ஏற்பட்ட சங்கடம். எனினும் தமிழறிஞர்களான டாக்டர் வித்தாலி ஃபூர்ணிக்கா, டாக்டர் லூபோவ் பிச்சிக்கி, ரேடியோ மாஸ்கோவின் திருமதி ஒல்கா மிரோனவா ஆகியோ

ரைச் சந்தித்து அளவளாவ முடிந்தமை பெரிய மகிழ்வு தந்தது. முக்கியமாக ஃபூர்ணிக்கா அவர்களுடைய உபசரிப்பில் ஒரு நண்பரின், இலக்கியகாரரின், நல்ல சோவியத் பிரஜையின். ருஷ்ய பாரம்பரியத்தின் அன்பு நெருக்கத்தைக் காணமுடிந்தது.

பாரதியாரையும், ஜெயகாந்தனையும் ஓவியமாகக் கிய ஃபியோதரவ் அவர்களும் நானும் பரஸ்பரம் சந்திக்க விழைந்தும் முடியாமல் போனது துரதிர்ஷ்டமே, முகவரி முழுமையின்மையும் ஓரளவு என் கவலை யீனமும்.

சுற்றுலாக்களின் போது சந்திக்க நேர்ந்த டுனீஷிய கவிஞர் யூசுப் (அரபு மொழியில் எழுதுபவர்), பங்களாதேஷின் இளம் ஆராய்ச்சியாளரும், இசைக் கலைஞருமான ஜலால் மறக்க முடியாதவர்கள்.

இனி வகைக் கொன்றாக ஒரு சினிமா, ஒரு பாலே, ஒரு சர்க்கஸ் இப்படி. சினிமா. வனிலி ஷுக்ஷினின் 'பேசுக் கி' பாலே, லெனின் கிராத்தின் பார்க்கக் கிடைத்தது. 'பல்ஷோய்' தியேட்டரில் ரிக்கற் கிடைக்கவில்லை. மாஸ்கோ சர்க்கஸ் நிகழ்ச்சிகளும் சமாதானம் பற்றியே பேசுகின்றன.

மேலே சொன்னதெல்லாம் மல்லிகைக்காக உடனே சொல்ல நேர்ந்தவை. இரை மீட்டு அறுபவித்து, நினைத்து நினைத்து, குறிப்பேட்டைப் புரட்டியெல்லாம் வரையும் போது தொடராக நீழும். ஏதோ ஒரு எழுத்துருவில், எந்த ஒரு பத்திரிகையிலோ அது விரைவில் சாத்தியமாகும்.

இலக்கியப் பாலத்தை அடிக்கடி புதுப்பிக்க வேண்டும்!

—டெரமினிக் ஜீவா

ஒன்றரை மாதங்களுக்கிடையில் இரண்டு தடவைகள் தமிழகம் போய் வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இந்த ஆண்டுதான் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

வழக்கமாக ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவைகள் என்கின்ற முறையில் தமிழகம் போய் வருவது என்பதுதான் எனது திட்டமாக இதுவரை இருந்து வந்தது. கடந்த இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளாகத் தமிழகம் போய் வரும் எனக்கு இந்த ஜூன் ஜூலை மாதங்களிலே இரண்டு தடவைகள் போய்வர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டு விட்டது.

முதல் தடவை நான் போக வேண்டுமென நினைத்தது மிக முக்கியமரனது. தமிழகத்திலுள்ள பல இலக்கிய நண்பர்கள் என்னைப் பற்றி அடிக்கடி விசாரித்தனர். பலர் சடிதங்கள் மூலம் எனது சுக சேமங்களைக் கேட்டு எழுதியிருந்தனர். நாட்டில் நடந்த கசப்பான சம்பவங்களினால் நான் பாதிக்கப்பட்டு விட்டேனோ எனப் பலர் பயந்து விசாரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

குறிப்பாக ராஜபாளையம் நண்பர்கள், குருசுவாமி, திருச்சி ம. ந. ராமசாமி, ஜெயகாந்தன். ராஜம் கிருஷ்ணன், மேத்தா, வைரமுத்து, ராமகிருஷ்ணன், தி. க. சி., ராமலிங்கம், வல்லிக் கண்ணன். அசோகமித்திரன்

இன்னும் பல்வேறு நண்பர்கள் எனது தற்போதைய நிலை பற்றி அங்குள்ள நண்பர்களிடமெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முற்பட்டிருந்தனர். கடந்த ஜனவரி மாதமே நான் தமிழகத்திற்குப் போவதற்காகத் திட்டமிட்டிருந்தேன்.

குழந்தை காரணமாக அந்த ஜனவரியில் என்னால் போக முடியவில்லை. ஏப்ரலில் போகலாம் என ஒத்திப் போட்டிருந்தேன். ஏப்ரலிலும் போய்ச் சேர வாய்ப்பிருக்கவில்லை.

ஆகவே இந்த ஜூன் மாதம் போவது எனத் திட்டமிட்டபடி போய்ச் சேர்ந்தேன்.

கப்பல் மூலமாகத்தான் என்னுடைய பிரயாணத்தை மேற்கொண்டேன். ராமேஸ்வரம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் சகல நண்பர்களுக்கும் நான் தமிழகம் வந்துள்ளதைத் தபால் மூலம் தெரியப்படுத்தி விட்டே மதுரை போய்ச் சேர்ந்தேன்.

தலைமன்னுரிலிருந்து ராமானுஜம் கப்பல் மூலம் ராமேஸ்வரம் போய்ச் சேருவது என்பது அப்படிப் பிரயாணம் பண்ணியவர்களுக்குத்தான் அதன் சிரமங்கள் தெளிவாகத் தெரியும். அத்தனை கஷ்டப்பட வேண்டிய சங்கதி அது. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாகக் கப்பலில் வேலை செய்

யும் பல நண்பர்கள் நல்ல தரமான இலக்கிய ரஸிகர்கள். மனிதர்களை மதிக்கத் தெரிந்த நல்ல இதயங்கள். முக்கியமாக சசிகாந்த், ராமதுரை மற்றும் நண்பர்களைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களின் இதயபூர்வமான அனுசரணையுடன் தமிழகம் போவது என்பது எனக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை.

மதுரையில் இம்முறை பல புதிய நண்பர்களைச் சந்திக்கக் கூடிய அரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ராஜபாளையம் நண்பர்களைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தேன். நான் போயிருந்த அன்றிரவு எனது மதிப்புக்குரிய பல எழுத்தாள நண்பர்கள் என்னைச் சந்திக்க நான் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்கு வந்திருந்தனர், இரவு நடுச் சாமம் வரைக்கும் என்னுடன் உரையாடுவதிலேயே தனியின்பம் கண்டு நீண்ட நேரமாக என்னுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

என்னுடைய அன்பிற்கும் மதிப்புக்குமுரிய கோ. ச. பலராமன் வரவில்லை. விசாரித்தபோது உடல் நலக் குறைவினால் வீட்டில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காலையில் முதல் வேலையாக அவரது இல்லம் தேடிச் சென்று அவரைப் பார்த்து உடல் நலம் விசாரித்து விட்டு வந்தேன். நண்பர் ஜெகநாதராஜா என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் இரவு கோதண்டம், ஜெகநாதராஜா, செல்லம், துரைராஜ போன்றோர் மிக முக்கியமான ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்தனர். 'ராஜபாளையம் சிறப்பு இதழ்' மல்லிகை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்ற தமது ஆசையையும் வெளியிட்டனர்.

நான் இதுவரையும் இப்படியோசித்தவனல்ல. இலங்கைப் பிரதேசச் சிறப்பிதழ்கள்தான் எனது சிந்தனையில் இதுவரை வட்டமிட்டு வந்த தேவிர, நாடு கடந்து சிறப்பிதழ் போட வேண்டும் என எனது மூளையில் தட்டுப்பட்டதில்லை.

'இலங்கை இலக்கிய நண்பர்களுக்கு ராஜபாளையம் அந்நியப் பிரதேசம் அல்ல. பார்க்கப் போனால் ஈழத்துக்கு நாங்கள் தான் மிக மிக நெருக்கமானவர்கள். எனவே யோசிக்காமல் சிறப்பிதழ் தயாரிக்க முன்வாருங்கள்' என வற்புறுத்தினார்கள் நண்பர்கள்.

கடைசியில் கலந்து பேசி வருகின்ற 85 வது ஆண்டு ஜனவரி பெப்ரவரியில் சிறப்பிதழ் வெளியிடலாம் என முடிவுக்கு வந்தோம். சகல பொறுப்புக்களையும் ராஜபாளையம் நண்பர்களே பங்கேற்பது எனவும் பொறுப்புத் தலைமையாக நண்பர் கோதண்டம் இயங்குவதெனவும் முடிவு செய்தோம்.

ராஜபாளையம் சிறப்பிதழ் மல்லிகை மலராக மலரும் என அறிந்ததும் அந்த நண்பர்களுக்கு ஏற்பட்ட மனக் குதூகலம் சொல்லி முடியாது. அத்தனை மகிழ்ச்சி அனைவர் நெஞ்சிலும்.

சென்னைக்கு வந்தேன். மல்லிகையின் அபிமானியும் தனிப்பட்ட முறையில் என் மீது பேரபிமானமும் கொண்ட நண்பர் ரங்கநாதன் இந்திரா நகரில் இப்பொழுது தங்கியிருக்கிறார். அவர் நான் தமிழகம் வருவதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே நான் எங்கும் தங்காமல் தனது இல்லத்திலேயே தங்க வேண்டுமென அன்புக் கட்டளையிட்டிருந்தார். கடிதங்கள் மூலம்.

அவரது அன்பழைப்பை அலட்சியம் செய்யாமல் அவரது இந்திரா நகர் வீட்டைத் தேடிச் சென்று திரும்பும்வரை அந்த இல்லத்திலேயே தங்கியிருந்தேன்.

இரவில் தங்குவதுதான் ரங்கநாதன் வீட்டிலேயே தவிர, மற்றும் முழு நேரமும் நர்மதா பதிப்பகத்திலேயே தங்கியிருப்பேன். பலர் வந்து சந்திக்க பஸ் வசதியுண்டு; அத்துடன் தொலைபேசித் தொடர்புகளும் செய்து கொள்ளலாம்.

சென்னைக்கு நான் சென்றாலே போதும், பல சஞ்சிகை, பத்திரிகைகள் என்னைப் பேட்டிகாண முயற்சிக்கும். உண்மையைக் கூறுவதானால் எனக்கு இந்தப் பரபரப்பான பேட்டிகள், சந்திப்புக்களில் அத்தனை விருப்பமில்லை; உடன்பாடுமில்லை. காரணம் நமது மன ஆழக் கருத்துக்கள் முழுமையாக அந்த வெளிப்பாடுகளில் வெளிவருவதில்லை. மாறாக பல கருத்துக்கள் திரிக் கப்பட்டுக் கூட வெளியிடப்பட்டு விடுகின்றன. முழுமையற்று அதே சமயம் திரிபு பட்டு வெளியிடப்படும் பேட்டிகள் கொடுப்பதில் எனக்கு அப்படியொன்றும் ஆர்வம் இருப்பதில்லை, இதை மனதில் கொண்டு ஒரு பிரபல சஞ்சிகையின் பேட்டியாளரை நானே நேரில் கேட்டேன்: 'ஏன் ஸார் பல பிரமுகர்கள் எழுத்தாளர்கள் அங்கிருந்து தமிழகம் வருகின்றனரே, அவர்களைத் தவிர்த்து என்னை ஏன் பேட்டிகாண ஆர்வம் காட்டுகின்றீர்கள்?' எனக் கேட்டபோது, 'நீங்கள் ஸார் தமிழகம் முழுவதும் தெரிந்தவர். அத்துடன் இலங்கையில் ஒரு பிரபல சஞ்சிகையின் ஆசிரியர், அத்துடன் இங்கு உங்களுக்கெனப் பிரபல முக்கியஸ்தர்களை நண்பர்களாகப் பெற்றிருப்பவர்; உங்களுக்கென்றே ஒரு கூட்டம் ரஸிகர்

ளைப் பெற்றிருப்பவர். ஆனபடியால்தான் உங்களது பேட்டி எமக்கு முக்கியமாகப் படுகின்றது' என அந்த நிருபர் கூறினார்.

'என்னை மதிப்பதானால் எனது கருத்துக்களை வெட்டாமல் கருக்காமல் அப்படியே பிரசுரிக்க வேண்டும். மற்றும் எனது பல கருத்துக்கள் உங்களது வாசகர்களுக்குப் பெரும் கசப்பாகக் கூட இருக்கலாம், இதையெல்லாம் நீங்கள் சீரணிக்க முடியுமா?' என அவரிடம் வினவினேன்.

'பரவாயில்லை ஸார். நீங்க உங்க கருத்துக்களைத் தாராளமாகக் கூடச் சொல்லலாம்' என்றார்.

நர்மதா ராமலிங்கமும் உற்சாகப் படுத்தினார். 'நீங்கள் என்ன அவங்களைத் தேடியா போகிறீங்க? அவங்க உங்களை மதிச்ச நீங்க தங்கிற இடம் தேடி வாறாங்க நீங்க தெளிவாக உங்க கருத்துக்களைச் சொல்லுங்க, இப்ப இது தமிழ் நாட்டுக்குக் கசப்பாக இருக்கலாம். ஆனா நாளைக்கு அதுவேதான் முடிவில் உண்மையாக இருக்கவும் கூடும்' என பேட்டிதர அவர் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்.

'ஜூனியர் விகடன் நண்பர்களுடன் ஆனந்த விகடனில் வேலை பார்க்கும் எனது நண்பர் இரா. வேலுச்சாமியும் வந்திருந்தார். பேட்டி ஜூனியர் விகடனில் வந்திருந்தது. 'தாய்' சஞ்சிகையும் பேட்டி எடுத்தது. 'வர்த்தக மயமாக்கப்பட்ட சஞ்சிகை ஆதிக்கத்தினால் தமிழக எழுத்து மலினப்படுத்தப்பட்டு விட்டது போலப் படுகின்றது எனக்கு. எம்மிடம் எல்லாம் இருக்கிறது என்ற சுய திருப்தியால் தமிழக இலக்கியம் தேங்கிப்போய் விட்டது போல என்

மனசுக்குப் படுகின்றது. கைலாச பதி, சிவத்தம்பி போன்ற பாரிய விமரிசகர்களின் பார்வையாலும் தாக்கத்தாலும் நாம் ஆரோக்கியமான இலக்கியத் திசைவழியில் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம்.

பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வளர்ந்து வரும் நமது எழுத்தாளர்கள் நாவல் துறையில் புதிய சாதனைகளை உருவாக்கி வருகின்றனர். பல இலக்கியக் கருத்தோட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கும் நம்மிடையே தலை சிறந்த எழுத்தாளர்கள் உருவாகி வருகின்றனர். இவர்களின் பெயரைத் தெளிவாகவே குறிப்பிடலாம். அப்படித் திறமைபடைத்த பல சிருஷ்டியாளர்கள் மத்தியிலே ஒடுக்கப்பட்ட நசுக்கப்பட்ட மசுகள் பகுதியில் இருந்து முளைவிட்டு வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் இன்று பிரபலமானவர்களாக மக்களால் கணிக்கப்படுகின்றனர்' என்று அப்பேட்டியில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

இப் பேட்டி வரும்போது நான் நாடு திரும்பிவிட்டேன். எனது இக் கருத்துக்கள் பிரசுரமாகியதும் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது, தமிழகத்தில். இங்கும் பலர் மனக்குமைச்சல் பட்டதாகவும் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். அந்த தாய் ஏட்டில் என்னையும் நமது எழுத்தாளர்களையும் கண்ணின்னா எனத் திட்டி யாரோ எழுதியிருந்தார்களாம். நான் அதைப் பற்றி சிறிது கூடக் கவலைப்படவில்லை. சஞ்சிகை ஒன்று என்னை வருந்தியழைத்து ஒரு பேட்டியைப் பிரசுரிக்கிறது என்றால் தனக்கு விருப்பமில்லாமல் இருந்தாலும் எனது கருத்துக்களை மதித்துக் கௌரவிக்கின்றது என்றுதானே அர்த்தம், எனது கருத்துக்களை ஏற்றுக்

கொள்ளப்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும் என விரும்புவன் நான். ஏனெனில் நான் வலியுறுத்திய போய்ப் பேட்டி தரவில்லை. அச் சஞ்சிகைகளைக் கௌரவித்தே பேட்டி தருகின்றேன். மற்றொன்று நான் வேறொரு நாட்டில் வசிப்பவன். மறுப்புக்களை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையும் உள்ளவன். எனது கருத்துக்கள் மறுக்கப்படக் கூடாத வையல்ல. ஆனால் அதில் ஒரு நாகரிகம் வேண்டும். சும்மா திட்டுவது கருத்தை மறுப்பதற்கான சரியான வழியல்ல.

இதை ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், என்னைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இங்கு என் கருத்துக்கள் பூரணமாகத் தெரியாததால் மனக்குழப்பம் அடையக் கூடாது என்பதற்காகவே.

நான் நமக்குள் ஆயிரம் இலக்கியச் சண்டைகள் போடுவேன்; போட்டிருக்கின்றேன், ஆனால் மதிக்கப்படத் தக்கவர்கள் மாற்றும் கருத்துக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் நான் அவர்களது திறமையைக் கணம் பண்ண என்றுமே தயங்கியதில்லை. கொள்கை, கருத்துப் போராட்டம் நடத்துவேனே தவிர, கொள்கை அல்லது கருத்து வெறிக்கு என்றுமே நான் ஆட்பட்டது கிடையாது.

நான் தமிழகம் செல்லும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நமது முழு நாட்டின் பிரதிநிதியாகக் கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லியிருக்கின்றேனே தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் பிரசாரகைச் செயல்பட்டதே இல்லை. இதை என்னையும் எனது கருத்துக்களையும் எதிர்ப்பவர்கள் கூட ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

நர்மதா ராமலிங்கம், என். வி. பி. ஏச், உசேன், கலைஞன் மாசில்லாமணி போன்றோர் என்னை அடிக்கடி கேட்பார்கள்: 'என்ன ஸார் நம்மைத் தேடி இங்கு வாறவங்களெல்லாம் தங்க தங்க புத்தகங்களைப் போடும் படிதானே ஸார் நச்சரிப்பாங்க. ஆனால் நீங்க ஒண்ணுதான் உங்க தேசத்தைச் சேர்ந்த மற்றவங்க புத்தகங்களைப் போடும்படி எங்களைப் பாடாய்ப் படுத்திநீங்க! இது எங்களுக்கு விசித்திரமாக இருக்கே ஸார்!'

'அவங்களெல்லாம் தங்களுக்குத் தாங்களே எழுத்தாளர். நான் எழுத்தாளர்களுக்கே எழுத்தாளன் ஸார்' எனத் தமாஸாகச் சொல்லி வைப்பேன்.

என் மன அடிப்படை அபிமானங்களைப் புரிந்து கொண்ட அவர்கள் என்னில் ஒரு தனி அடமானமே வைத்துப் பழகுவார்கள்.

வானதி உரிமையாளர் திருநாவுக்கரசு மகளுக்குத் திருமணம், வரவேற்பு விழா ராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கவிஞர் மேத்தா மூலம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தேன். பிரமாண்டமான வரவேற்பு அங்கே பல எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

'திபம்' காரியாலயத்தில் வல்லிக்கண்ணன் தலைமையில் ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர், சென்னை கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தினர். அதிலும் நமது ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிப் பயணப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். விளக்கம் கேட்டனர் சிலர். நமது மதிப்புக்குரிய வித்தியானந்தன் உபவேந்தராகவும், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி பேராசிரியராகவும்

கவுமுள்ள யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் பேராசிரியர் வான மாமலைக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுத்துக் கௌரவித்ததையும் சமீபத்தில் ரகுநாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், ராமகிருஷ்ணன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வருகை தந்த போது அவர்களைச் சிறப்பித்ததன் நமது உபவேந்தர் மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கிவந்து தமது காரைக் கொடுத்துத் தவியதுடன் காரைக் கதவைத் திறந்து ஏற வைத்து வழியனுப்பிய பண்பாட்டுப் பெருமையையும், சூனியத்தில் இலக்கிய விமரிசன ஆளுமை நெறி கட்டாது. அதற்குச் சரியான உரம் இருக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட பசுனை இருந்ததல்லதான் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற ஆளுமை மிக்க விமரிசன ஜாம்பவான்கள் ஈழத்தில் தோன்ற முடிந்தது' என்றும் பல கருத்துக்களை முன் வைத்து விளங்கப் படுத்தினேன்.

கணிசமான எழுத்தாளர்கள் பலர் இக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். நமது பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாகப் பல கேள்விகள் கேட்டனர். பயனுள்ள கருத்தரங்காக இது அமைந்தது எனப் பின்னர் சந்தித்த போது பலர் பாராட்டினர்.

வீர. வேலுச்சாமியும் மேத்தாவும் வற்புறுத்தியதற்கமைய ஒரு இரவு மேத்தாவின் வீட்டிலேயே தங்கி இரவிரவாக இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியே பேசித் தெளிந்தோம்.

இரண்டாவது தடவை தமிழகம் போனது நண்பர் ரங்கநாதனுடைய இரண்டாவது மகனுடைய திருமணத்தை முன்னிட்டே. மல்லிகை வேலைகள் தலைமேல் அழுத்திக் கொண்டிருந்தன. போவதற்கு உத்தேசமே

இல்லை. நண்பர் ரங்கநாதனைத் தெரிந்தவர்களுக்கு அவரைப் பற்றித் தெரியும். அப்படிப்பட்ட நல்ல இதயம் படைத்தவரது குடும்ப முக்கியத்துவ நிகழ்ச்சிகளில் எழுத்தாளர் யாராவது பங்கு பற்றுவார்களா என விசாரித்த பொழுது யாருமே போகத் தயாரான நிலையில் இல்லை என்று தெரியவந்தது.

எனவே நானே போகத் தீர்மானித்தேன். அவரும் சென்னையில் இருந்து தந்தி கொடுத்திருந்தார்.

திருமணத்தைத் தவிர வேறு எந்த நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொள்வதில்லை என்ற மன முடிவுடன் தான் தமிழகம் சென்றேன்.

ஆனால் அப்படி ஒதுங்கியிருக்க விடவில்லை இலக்கிய நண்பர்கள். வலம்புரி ஜான் அவர்களினது சொந்த வெளியீட்டகம் வெளியிட்ட கவிதைத் தேரகுதி வெளியீட்டு விழாவிலும், கவிஞர் காமராசனுக்கு பாரதிதாசன் பரிசு கிடைத்த பாராட்டு விழாவிலும், கலந்து கொண்டேன்.

மேத்தா தலைமையில் பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

கவிஞர்கள் அத்துல் ரகுமான், மீரா, பொன்னடியான், சுராத ஆகிய கவிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். கங்கை அமரன் கவிஞர் காமராஜனுக்குப் பொன்னடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்.

இரவு அத்துல் ரகுமானும், மீராவும், அறிவுமதியும், நானும் ஒன்றாகத் தங்கியிருந்தோம். பல இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசினோம். அன்னம் விடு தூது என்ற தமது சஞ்சிகையை ஒழுங்கான மாத இதழாக வெளியிடுவதற்கு

மல்லிகை அனுபவங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார் மீரா. ஒரு முக்கியமான சந்திப்பாக இது அமைந்தது.

திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மதிக்கப்படத்தக்க பல இலக்கிய நண்பர்கள் மண விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர். அவர்களுையெல்லாம் மணவீட்டார் சார்பில் வரவேற்று உபசரிக்கும் தொண்டு எனக்குத் தரப்பட்டது. வெற்றிகரமாகத் திருமண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று முடிந்தன.

நண்பர் ஜெயகாந்தனை அவரது ஆள்வார் பேட்டைக் காரியாலயத்தில் போய்ச் சந்தித்தேன். அவரிடம் இருக்கக் கூடிய சிறப்புக் குணம் என்னவென்றால் நட்பை நட்பாக மதித்து அன்பு செலுத்துவது. சமீப காலங்களில் நமது பிரச்சினை சம்பந்தமாக எனக்கும் அவருக்கும் பத்திரிகை வாயிலாக ஏற்பட்ட கருத்துப் போர் பற்றி இலக்கிய நண்பர்கள் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள். நான் கூட அவரை விமரிசிக்கும் பொழுது கொஞ்சம் கடுமையான பதங்களையே உபயோகித்திருந்தேன். இது அவருக்கு நன்கு தெரியும். இருந்த போதிலும் கூட, எங்களது பழைய நட்பைக் கனம் பண்ணி பழைய மாதிரியே என்னிடம் அன்பு காட்டி உபசரித்தார். என் மனதில் சொல்லிக் கொண்டேன்: 'என்ன இருந்தாலும் ஜெயகாந்தன் ஜெயகாந்தன்தான்!'

சர்ச்சைக்குரிய எந்தப் பிரச்சினை பற்றியுமே நாம் பேசிக் கொள்ளவில்லை. நண்பர்களாகவே பேசிக் கொண்டோம்.

நான் இலங்கைக்குப் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் தேவ

நேயப் பாவாணர் அரங்கில் ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. 'சுருத்துத் — தமிழகத்து இலக்கியத் தொடர்புகள்' என்ற தலைப்பில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. பன்மொழிப் புலவர் ஜெயகாந்தராஜா தலைமை வகித்தார். ஒரு சிவபாதசந்தரம் கருத்தரங்கை ஆரம்பித்து வைத்து உரை நிகழ்த்தினார். அசோக மித்திரன். சிகரம் செந்தில்நாதன் போன்றோருடன் நானும் கருத்துக்கள் சொன்னேன்.

'இலக்கிய உலகிலே இரண்டு சாதிகள் உண்டு. ஒரு சாதி வாழைச் கன்று நட்டு வளக்கும் சாதி, இன்னொரு சாதி மாங்கன்று வளர்க்கு சாதி! நீண்ட காலம் பொறுமையாக இருந்து பயனைப் பெறத் தயாராக இல்லாமல் ஏதோ மாதா மாதம் எழுதிப் பணம் பண்ணுவதுடன் பால் உணர்வுகளை அடிநாதமாகக் கொண்டு தமது படைப்புக்களை உருவாக்கிப் பரபரப்புப் புகழ் தேடும் சாதிதான் வாழை மரச் சாதி. வாழைக் கன்று வைப்பவனுக்குக் கூடிய சீக்கிரம் பழம் தருவது வாழை மரத்தின் தன்மை. சுஜாதா, புஷ்பா தங்கத்துரை, இந்துமதி, சிவசங்கரி, வாஸந்தி போன்றோர் இப்படியானவர்களே. மற்றொரு சாரார் மாங்கன்று வைத்துப் பசுவையிட்டுக் காலம் காலமாகக் காவலிருப்பவர்கள். அடுத்த வீட்டுக் காரனுடைய ஆட்டுக் குட்டி வந்து குருத்தை ஒருகடி கடிக்கும். மீண்டும் துளிர் விடப் பல மாதங்கள் செல்லும். இப்படியே கட்டிக் காத்து மாங்கன்றை வளர்ப்பவனுக்கு அம் மாமரம் வளர்ந்து பலன் கொடுக்கும் என்பதுமில்லை. நீண்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் வளர்த்தவன் பரம்பரைக்குப் பழம் தரும். வாழை சீக்கிரம் பழம்

தருவதுடன் வெகு சீக்கிரமே அடியழிந்து போய்விடும். ஆனால் சிரமப்பட்டு வளர்க்கும் மாமரம் வாழைமரம் போலச் சீக்கிரம் அழிந்து ஒழிந்து போகாது. காலம் காலமாக வளர்த்தவன் பரம்பரைக்கு நற்கனிகளைத் தந்து கொண்டேயிருக்கும்!

படைப்பாளிகள் உடன்பயன்தரும் வாழைமரச் சாதியா. அல்லது நிரந்தரமாகக் கனி தர முயலும் மாமரச் சாதியா என்பதை அவர்களினது படைப்புக்களை வைத்தே மக்கள் எடை போட்டு விடுவார்கள். இலங்கையில் பெரும்பாலான சிருஷ்டியாளர்கள் மாமரச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். எமக்கு வாழைமரச் சாதியினிடம் எந்தவித வெறுப்பும்புமில்லை. அவர்கள் மாமரச் சாதியினரானால் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பயனை இவர்கள் சந்ததியினரே துய்க்கலாம் என்பதுதான் நமது பெரு விருப்பமாகும்.

இன்னொன்றையும் கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன். சென்ற தடவை சென்னைக்கு வந்தபோது ஒரு புதுக் கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். அப் புதுக் கவிஞர் புதியவர். பாராட்ட வந்த பேச்சாளர் எல்லாம் அவரை இமயத்தின் கொடு முடி என ஏற்றிப் போற்றினார்கள். இவரை விடக் கவிஞனே இல்லை எனப் புகழ்ந்தார்கள். இம் முறை ஒரு கவிதைப் புத்தக வெளியீட்டு விழா விற்குச் சென்றிருந்தேன். அடுத்த நேரபல் பரிசு பெறக் கூடிய மகத்தான கவிஞர் இவரே தான். இவர்தான் மிகச் சிறந்த கவிஞர் என வானளாவப் புகழ்ந்தார்கள். இளம் படைப்பாளர்களைப் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்த வேண்டியது முக்கியம்தான். அதற்காக இப்படியான அதித

புகழாரப் பாராட்டுக்கள் அந்த இளங் கவிஞர்களுையே குருக்குத்தி யடிக்க வைத்து விடும்? இதைப் பொறுப்பான கவிஞர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொறுப்புள்ள, நாம் மதிக்கின்ற மூத்த கவிஞர்களை நான் மேடையொன்றில் கண்டேன். அவர் இவரைப் புகழ்கின்றார்; இவர் அவரைப் புகழுகின்றார். பரஸ்பரம் முதுகு சொறிதல் நடக்கின்றது. தரமான வாசகர்களுக்கு இவர்களைப் பற்றி நன்கு தெரியும். ஒருவரை ஒருவர் மேடையில் புகழ்வதால் எரிச்சல் தான் ஏற்படுகின்றது.

நான் தமிழகத்துத் தலைநகரில் நின்று இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றேன். இது கசப்பாக இருக்கலாம். என்னைப் போல உங்களில் சிலர் நமது நாட்டுக்கு வந்து நமது குறைபாடுகளையும் புட்டுப் புட்டு வைப்பார்கள். நாம் குறைபாடுகளையற்ற நிறைந்தவர்கள் என்பது நமது கருத்துமல்ல.

ஒரு கூட்டத்தில் சினிமாப் பிரமுகர் ஒருவர் கருத்துச் சொன்னார். 'புத்திசாலிகளே சினிமாத் துறைப் பக்கம் தலை வைத்துப் படுக்காதீர்கள், மடையார்கள்தான் அதற்குத் தீனி போடத் தேவை. சிந்தனையாளர்கள், சாதனையாளர்கள் அந்தப் பக்கமே தலை வைத்துப் படுக்காதீர்கள். நாமெல்லாம் முட்டாள்களுக்குத் தீனி போடும் மடையார்கள்!' என்ற கருத்துப் படி பேசினார். இந்தப் பேச்சைச் சென்னைக் கூட்டத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் உற்சாகமாகக் கைதட்டி வரவேற்றார்கள்.

இது எத்தனை வெட்கக் கேடான கருத்து. வெகுஜன

சாதனங்களைக் கண்டு பிடித்தவர்கள் குறிப்பாக நவீன சினிமாத் கருவிகளைக் கண்டு பிடித்தவர்கள் இந்த மர மண்டையர்களின் அப்பனுமல்ல; பாட்டனுமல்ல! விஞ்ஞானிகள், மேதைகள் தங்கள் வாழ்வையே பணயம் வைத்து விஞ்ஞான உண்மைகளைக் கண்டு பிடித்த அந்த அறிஞர்களின் சாதனங்களை இன்று தமது வருமான உயர்வுக்காகப் பயன் படுத்திவாழும் இவர்கள். இன்று திறமைசாலிகளும் கெட்டிக்காரர்களும் சிந்தனையாளர்களும் அந்தத் துறைக்குள் வந்து நுழைந்துவிடாமல்—இப்படியானவர்கள் வந்து புகுந்து விட்டால் தம்மைப் போன்ற சரக்கற்றவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்ற சொந்தப் பயத்தினாலும் இயல்பான கிலியினாலும்—இப்படியான தடுப்பு வலயங்களைப் பொது மேடைகளில் பகிரங்கமாகக் சொல்லத் துணிந்து விடுகின்றனர்.

சத்யஜித் ரேயை, சியாம் பெனகலை, மிருணாள் சென்னை, கருத்து வித்தியாசம் இருந்தாலும் நமது பாலச்சந்தரையும் கமரா மூலம் காவியம் படைக்கும் பாலுமகேந்திராவைத் தந்துள்ள சினிமா உலகைப் பார்த்துத்தான் இந்த கா மேதைகள் தமக்குத் துணையாக அறிவினிகளே அங்கு நிலை கொள்ள முடியும் என்ற நச்சுக் கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

நவ தமிழகம் இப்படியானவர்களின் அடிமட்டக் கருத்துக்களைக் குப்பைக் கூளங்களுக்குள் ஒதுக்கிவிடும் என்றே நான் கருதுகின்றேன்' மேற் கண்டவாறு எனது கருத்துக்களை அக் கூட்டத்தில் சொல்லி வைத்தேன்.

கூண்டில்

● வளர்ந்த எழுத்தாளர் சிலர் தாம் படித்த இலக்கியங்கள் பற்றிப் பல இலக்கிய மேடைகளில் தற்பெருமையடித்துக் கொள்ளுகின்றனரே, இவர்கள் சற்றும் தங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லையே, ஏன்?

கல்முனை.

அக்பிதயன்

மெத்தப் படித்தவன் (வேண்டுமென்றால் படிப்பாளியாக இருக்கலாமே தவிர, படைப்பாளியாக மாட்டான். படிப்பை மேடையில் முழங்குபவன் உண்மையான படிப்பாளியுமல்ல. இவர்களின் தற்பெருமை பற்றி ஏன் கவலைப் படுகின்றீர்கள்? அமைதியாக இருந்து கொண்டு இந்த நாட்டுக்குக் கனமான இலக்கிய சேவை செய்து கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்துப் பெருமை கொள்ளலாம் நீங்கள்.

● எல்லா வெளியீடுகளிலும் தமது பெயர் வந்தால்தான், தான் மக்கள் மத்தியில் நிலையான ஓர் இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம் எனச்

சில ஈழத்து இலக்கியவாதிகள் வாதிடுகின்றனரே, இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

தையிட்டி.

ம. வசந்தன்

ஐன ரஞ்சக எழுத்தாளர்களாக இவர்கள் மிளிர்வாம். ஆனால் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுவிட முடியாது. அதிகம் அதிகமாக எழுதுவதினால் மாத்திரம் மக்கள் மத்தியில் வேரோடி விடலாம் என்பது தப்புக் கணக்கு. தரமானதைக் காலதாமதமாக எழுதினாலும் மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். எல்லாப் பேப்பரிலும் எனது பெயர் வாரா வாரம் வரவேண்டும் என்பது ஒரு பேராசையாகும். இது அரசியல் வாதிகளுக்கு இருப்பது ஓரளவு நியாயமாகலாம். ஆனால் தரமான எழுத்தாளனுக்கு இந்த ஆவல் இருந்தால் அவன் நாளடைவில் மலிவப்பட்டுப் போய்விடுவான்.

● 20 வது ஆண்டு மலர் எப்போழுது வெளிவரும்? நான் மலரைப் பார்க்க ரொம்பவும்

ஆவலாக இருக்கின்றேன்.

11சறை.

க. ஜெகதீசன்

மலர் வேலையை ரொம்பத் துரிதமாகவும் பொறுப்பாகவும் செய்து வருகின்றேன். தேசப் பிரச்சினைகள் இடையிடையே குந்தகம் விளைவிக்கின்றன. கூடிய சீக்கிரம் மலர் வெளிவரும். உங்களது ஆவலை நான் மனதார மதிக்கின்றேன்.

● தமிழகம் சென்று வந்தீர்களே, எல்லா எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்தீர்களா?

மல்லாகம்.

பெ. அருணாசலம்

எனக்குத் தெரிந்த சகல எழுத்தாளர்களையும் பெரிசு, சின்னன் என நோக்காது சந்தித்து உரையாடினேன். ஒவ்வொரு தடவை தமிழகம் போகும் போதும் பல புதுப் புது முகங்களை நான் சந்தித்துப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்படுகின்றது.

● சென்ற இதழில் வெளிவந்த 'எழுச்சி' சிறுகதை முன்னர் கூடர் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. ஆசிரியர் இரத்தினவேலோன் எமக்குக் காது குத்த முனைகின்றாரா?

மாதகல்:

க. நமசிவாயம்

உங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, மல்லிகைக்கும் சேர்த்துக் காது குத்த முனையும் இப்படியானவர்கள் பற்றி எதிர் காலத்தில் எச்சரிக்கையாக இருப்போம்.

● இந்தத் தடவை தமிழகப் பயணத்தில் ரசமான சம்பவங்கள் ஏதாவது உங்கள் அனுபவத்தில் ஏற்பட்டதுண்டா?

கோப்பாய்.

க. சமணன்

வானதி பதிப்பக உரிமையாளரின் மகள் வானதியின் திருமண வரவேற்பு விழா ராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. கவிஞர் மேத்தா மூலம் எனக்கு வானதி அதிபர் அழைப்பனுப்பியிருந்தார். சீர் காமியின் இசை முழக்கத்துடன் விழா நடைபெற்றது. இரவு விருந்தில் அவசியம் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என வானதி திருநாவுக்கரசு கேட்டுக் கொண்டார். இடப்பக்கம் இரா. வேலுச்சாமி வலப் பக்கம் மேத்தா உட்பட சுவையான விருந்தை அருந்திக் கொண்டிருந்தேன். ரஸம், மோர் என இரண்டு கண்ணங்களில் முன்னே வைக்கப்பட்டிருந்தன. ரஸத்தை ஊற்றிச் சாப்பிட்டு விட்டு, மோரை எடுத்துச் சோற்றில் கவிழ்த்து ஊற்றிப் பிசைந்தேன். அதே வேளை முன்னால் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த இரு குமரிகள் 'கனக்' எனச் சிரித்த சப்தம் கேட்டது. நான் அதைச் சட்டை செய்யாமல் பிசைந்த சாதத்தை வாய்க்குள் திணித்தேன். அப்பொழுதுதான் அந்தப் பெண்கள் சிரித்ததின் சூட்சுமம் எனக்கு விளங்கியது. ரஸத்துடன் சமமாக வெள்ளையாக இருந்ததால் நானதை மோர் என நம்பிச் சாப்பாட்டில் ஊற்றி விட்டேன். பால் பாயாசம் அது. மெதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டேன்.

பின்னர் இந்தத் தமாலை மேத்தாவிடம் சொன்னபோது, அவரும் மதுரையில் தனக்கு இப்படி ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டதாகக் கூறினார். மின்சார வெளிச்ச மயக்கத்தில் நெய்யையே ரஸம் என நினைத்துச் சாதத்தில் ஊற்றிக் கொண்ட சம்பவத்தை நகைச் சுவையுடன் எனக்கு விளங்கப்படுத்தினார்.

வானதி திருமண விருந்து எனக்கு என்றென்றைக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கும்.

● நீங்கள் ஜூனியர் விகடன் குக் கொடுத்த பேட்டியைப் படித்தேன். ரொம்ப நல்லாக இருந்தது. அந்தப் பேட்டிக்காக நீங்கள் ஜூனியர் விகடன் காரியாலயத்திற்குப் போயிருந்தீர்களா?

மானிப்பாய்.

எஸ். தவராசா

என்னுடைய 'அனுபவ முத்திரைகள்' நூலின் பகுதியை மறுபிரசுரம் செய்ததற்காகக் 'குமுதம்' பணம் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்தது. அது சம்பந்தமாக நான் ஒரு தடவை குமுதம் காரியாலயத்திற்கும் போயிருந்தேன். என்னுடன் நீல, பத்மநாமனும் வந்திருந்தார். அது தவிர, நான் என்றுமே பத்திரிகை, காரியாலயங்களுக்குச் செல்லும் வழக்கத்தை வைத்திருப்பவனல்ல. பேட்டி நர்மதா அலுவலகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

● சமீப காலங்களாக உங்களைப் பற்றிய செய்திகள் பத்திரிகைகளில் அடிபடுகின்றனவே, பொதுவாகப் பாராட்டுக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றனவே காரணம் என்ன?

பளை.

த. செந்தில்

உண்மையான உழைப்பு, நேர்மையான செயல் என்றே ஒரு நாள் மதிக்கப்படத்தானே வேண்டும்! என்னைப் போன்று வதைத்தானே நீங்கள் படிக்கின்றீர்கள். மறைமுகமாகப் பலர் என்னைத் திட்டுவது உங்கள் காதுகளுக்குக் கேட்கவில்லையா?

● உங்களுடைய புதிய புத்தகங்கள் ஏதாவது தயாராகின்றனவா? அவை எப்பொழுது எமக்குக் கிடைக்கும்?

பதுளை.

ஆர். முருகையா

புதிய நூல்கள் சம்பந்தமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். கூடிய சீக்கிரம் நூலுருப்பெறும். மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படித்து வந்தால் அந் நூல்கள் வெளிவந்தது தெரியும்.

● உங்களுடைய பிறந்த நாள் விழாப் பற்றிப் பேப்பரில் இலக்கியப் பகுதியில் படித்து அறிந்து கொண்டேன். அது பற்றி எமக்குத் தகவல் தந்தால் என்ன?

சண்டிலிப்பாய்.

அ. நவசோதி

நான் தமிழ் நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம். 27-6-84 அன்று மாலை கொழும்பு சென்று அப்படியே தமிழகம் போகத் திட்டமிட்டிருந்தேன். அன்றுதான் எனது பிறந்த தினம். அன்று மாலை சில நண்பர்கள் மல்லிகைக் காரியாலயம் வந்தார்கள். பூபால சிங்கத்தின் மகன் ஸ்ரீதர சிங் மாலை ஒன்றைக் கொண்டு வந்து போட்டார். டானியல், திருச் செல்வம், தெனியான், மௌனகுரு, சபா: ஜெயராசா, கிருஷ்ணராசா, போன்றோர் வந்திருந்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தனர். மற்றும் சிலர் வாழ்த்து மடல் அனுப்பி வைத்தனர். இது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட கொண்டாட்டமல்ல. நண்பர்கள் நேரில் வந்து என்னை வாழ்த்திய சம்பவமேயாகும்.

● இந்த முறை சென்னையில் யார் யாரைப் பார்த்தீர்கள்

கிரிமலை.

த. வ. பெருங்குடி

மறக்க முடியாத அனுபவம் அது. நானும் மேத்தாவும் ஆட்டோவில் போய்க் கொண்டிருந்தோம். மாலை நேரம் 5 சன நெருக்கம் நிரம்பிய மௌலாப்பூர் ஜங்ஷனில் வண்டி தரித்து நின்றது. அங்கு போக்கு வரத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு நின்றார் ஒரு போலீஸ்காரர். மேத்தா என்னிடம் அவரைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்கும்படி கூறினார். மனுஷன் நட்ட நடுச்சந்தியில் ஒரு பரத நாட்டியத்தையே ஆடிவிட்டார். என்ன லாவகம், என்ன துரிதம், என்ன முத்திரை, என்ன முகபாவம்! கொஞ்ச நேரம் என்னை மறந்து அவரது அங்க சேஷ்டைகளை ரசித்தபடியே இருந்தேன்.

இதைத் தவிர, அங்கு பல பஸ்களில் பயணம் செய்துள்ளேன். பேருந்து நடத்துநர்கள் பலரைக் கூர்ந்து அவதானித்தேன். அப்பப்பா! எத்தனை எத்தனை விதமான காரக்டர்கள்! 'ஒட்டுனரே புறப்படவும்; மகளிரை மரியாதையாக நடத்துங்கள்' போன்ற தமிழை ஒரு நடத்துநரிடம் கேட்டு சும்மா தமாசுக்காகத்தான் இப்படிப் பேசுகிறார் என நினைத்தேன். அடுத்தடுத்து அந்தப் பஸ்ஸில் சென்ற பொழுதுதான் இயல்பாகவே அப்படி அவர் பேசுவதாகத் தெரிந்தது.

- உங்களது வளர்ச்சியை எப்படிக்கணிக்கிறீர்கள்?

கைதடி. க. தவஞானம்

மல்லிகை வளர்ச்சியை வைத்து.

- வெளிநாட்டுக்குப் போனால் அங்கு நீங்கள் முதன் முதல்

லில் யாரைப் பார்க்க விரும்புவீர்கள்?

கரவெட்டி. எஸ். ராஜமோகன்

மனிதர்களை.

- மலையகத்திற்கு அவசியம் வருகை தருவதாக முன்பொரு தடவை வாக்குக் கொடுத்தீர்களே ஞாபகம் இருக்கிறதா? எப்பொழுது நம்மையெல்லாம் சந்திக்க வருவீர்கள்?

பதுனை. ம. தேவநாதன்
குழந்தைகளை நீங்கள் புரிந்து கொண்டவர்தானே? நிலைமை சீரடையட்டும். கூடிய சீக்கிரம் உங்களையெல்லாம் சந்திக்க அவசியம் வருவேன்.

- மல்லிகை வெளிவருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றதே. இதை ஒழுங்கு படுத்த முடியுமா?

கொழும்பு - 6. எஸ். முர்த்தி

நீங்கள் அங்கலாய்ப்பது புரிகிறது. நானே எல்லாமாக இருந்து இயங்கும் மல்லிகை அமைப்பு எனது பிரயாணங்களால் முடங்கிப் போய் விடுவது முண்டு. கூடியவரை ஒழுங்கு படுத்த முனைகின்றேன். மல்லிகையை மாதம், திகதி பார்த்துப் படிக்காதீர்கள். மல்லிகையைப் படிப்பதே ஓர் ஆத்மசுகம் என்பதைக் கருதிப் படித்து வாருங்கள்.

- இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு நீங்கள் சொல்லக் கூடிய ஆலோசனை என்ன?

பனை. அ. காங்கேயன்

ஏதோ எல்லாம் தெரிந்து விட்டவர்கள் போலப் பந்தா பண்ணாமல், நிறைய நிறையப் படிக்க வேண்டும். நிறையச் சிந்திக்கப் பழக வேண்டும். சோர்வு அடையாமல் விடா முயற்சியுடன் எழுதப் பழக வேண்டும்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

Dial

26587

to

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

E. SITTAMPALAM & SONS
223, Fifth Cross Street,
COLOMBO-11.

MALLIKAI

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

JULY 1984

Dealers in:
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of:

PL. S. V. SEVUGAN CHETTIAR

Phone: 24629

140, Armour Street,
COLOMBO-12.

இப்பத்திரிகை 234B, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வரிப்பலகும்-ஆபிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் மூலக்கா அச்சத்திலும், Digitized by Noolaham Foundation மூலம் அச்சிடப்பெற்றது.
noolaham.org | aavanaham.org